

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tov/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122392772
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Straka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:6122392772.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Straku a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. B. A. B., nar. XX.XX.XXXX v Čadci, trvale bytom C., D. E. F. XXXX/XX, pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zákona, s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zákona na verejnom zasadnutí dňa 3.3.2026 prejednal odvolanie obžalovaného B. A. B. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5Tv/4/2022 zo dňa 11.4.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

21 3Tov/1/2025

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Tv/4/2022 zo dňa 11.4.2025 bol obžalovaný B. A. B. uznaný vinným zo spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zákona, s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 01. 02. 2019 okolo 16.10 hod. v obývacej izbe bytu na D. X. B. C. XX G. H. - B. odzadu a potichu pristúpil k maloletému synovi I. B., nar. XX. XX. XXXX, t. č. bydliskom H., D. A. C. XX, ktorý ležal na pohovke a hral sa na mobilnom telefóne a spýtal ho bezdôvodne tak, že mu založil jedny kovové putá na nohy v oblasti členkov a druhé kovové putá na zápästie rúk, následne mu povedal teraz mi neutečieš k tej J. a odišiel z miestnosti, pričom napriek viacerým opakovaným slovným prosbám, výzvam i krikom maloletého, aby mu dal putá dole, tak neurobil, povedal, že stratil kľúč a držal ho takto spútaného proti jeho vôli okolo 20 minút a potom mu putá zložil,

Za to bol odsúdený podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, § 46 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, ktorého výkon bol podľa § 51 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov za súčasného uloženia probačného dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Súčasne podľa § 51 ods. 4 písm. f) Tr. zák. okresný súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúca v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenému I. B..

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku proti výrokom o vine a treste, vrátane konania, ktoré predchádzalo ich vydaniu.

Obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania poukázal na výrokovú časť rozsudku okresného súdu a ďalej uviedol nasledovne :

„Rozsudkom súdu prvého stupňa som bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods.1, ods.2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., na skutkovom základe, že dňa 1.2.2019 okolo 16.10 hod. v obývacej izbe bytu

na D. X. B. C. XX G. H. - B. som odzadu a potichu pristúpil k maloletému synovi I.. nar. XX.X.XXXX, t.č. bydliskom H., D. A. C. XX, ktorý ležal na pohovke a hral sa na mobilnom telefóne a spútal som ho bezdôvodne tak, že som mu založil jedny kovové putá na nohy v oblasti členkov a druhé kovové putá na zápästie rúk, následne som mu povedal „teraz mi neutečieš k tej J.“ a odišiel som z miestnosti, pričom napriek viacerým opakovaným slovným prosbám, výzvam i kriku maloletého, aby som mu dal putá dole, som tak neurobil, povedal som, že som stratil kľúč a držal som ho takto spútaného proti jeho vôli okolo 20 minút a potom som mu putá zložil.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku uvádza, že po vrátení spisového materiálu z odvolacieho súdu nariadil hlavné pojednávanie na deň 11.4.2025. na ktorom vykonal nasledujúce dokazovanie:

1/ Doplnené dokazovanie po vrátení vecí:

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul na návrh prokurátorky svedka - poškodeného I. B.. pričom samosudca predložil svedkovi-poškodenému fotografiu z č.l.550A, ku ktorej sa svedok - poškodený vyjadril tak, ako je to zachytené v odôvodnení napadnutého rozsudku.

K výpovedi svedka - poškodeného som sa vyjadril tak, ako je to zachytené v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní bola na návrh prokurátorky vypočutá svedkyňa J. K., ktorá uviedla skutočnosti tak, ako je to zachytené v odôvodnení napadnutého rozsudku.

K výpovedi svedkyne J. K. som sa vyjadril tak, ako je to zachytené v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tak, ako je to uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku.

2/ Dokazovanie pred prvým rozhodnutím okresného súdu:

Súd prvého stupňa ohľadom tohto dokazovania poukazuje na dôkazy, ktoré vykonal na hlavných pojednávaniach po podaní obžaloby dňa 17.8.2022 do vyhlásenia rozsudku dňa 9.11.2022. a to:

Výpoveď moju v pozícii obžalovaného

Výpoveď svedka E. I. L., opatrovníka maloletého Výpoveď svedkyne J. K. a moje vyjadrenie k jej výpovedi Výpoveď svedka B. K.

Výpoveď svedkyne B. M. N., riaditeľky O. P. Q. Vykonanie obrazovo-zvukového záznamu na technickom zariadení podľa § 270 ods.2 Tr. por. - výpoveď svedka - maloletého R. M. zaznamenaného na DVD nosiči č.l. 537 - 549 a moje vyjadrenie k jeho výpovedi

Výpoveď znalca B. B. F. a moje vyjadrenie k jeho výpovedi

Výpoveď svedka F. B. B. L. a moje vyjadrenie k jeho výpovedi vrátane vyjadrenia prokurátorky

Výpoveď svedkyne B. O. H. a moje vyjadrenie k jej výpovedi

Súd prvého stupňa oboznámil spis OS Brezno č.k. XX/XXX/XXXX a z neho:

Rozsudok Okresného súdu Brezno sp.zn. XX/XXX/XXXX zo dňa 26.7.2018 str. 26 rozsudku bod 27.2, str. 35 bod 54, str. 36 bod 6, str. 37 bod 57 (č.l. 190 - 209 zo zväzku 1. vyš. spisu)

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 12 CoP/53/2018 z 19.9.2018 z neho str. 10 bod 42 (č.l. 277 -298 vo zväzku I. vyš. spisu)

Zápisnicu o výsluchu mal. I. B. 1P/13/2019 zo dňa 13.2.2019 z č.l. 1 -42 Zápisnicu o výsluchu mal. I. B. 1P/13/2019 z o dňa 14.2.2019 z č.l. 52 - 53

Súd prvého stupňa vykonal podľa § 270 ods.2 Tr. por. oboznámenie obrazovo- zvukového záznamu z výkonu rozhodnutia OS BR sp.zn. OPPOm/1/2018 (prehratý bol 1. záznam, 3. záznam a 4. záznam na CD). K obrazovo-zvukovému záznamu som sa vyjadril.

Súd prvého stupňa prečítal podľa § 263 ods.1 Tr. por.:

zápisnicu o výsluchu svedkyne A. M. Q. č.l. 576 - 581 a moje vyjadrenie k nej

- zápisnicu o výsluchoch svedkýň: B. B. č.l. 590 - 594. B. B. F. č.l. 595 - 599, M. R. č.l. 600 - 605 a moje vyjadrenie zápisnicu o výsluchu svedkyne E. S. č.l. 643 - 649 a moje vyjadrenie k nej

zápisnicu o výsluchu svedka T. B. J. č.l. 673 - 680 a moje vyjadrenie k nej

zápisnicu o výsluchu svedkyne B.U. Q. č.l. 893 — 898 a moje vyjadrenie k nej

zápisnice o výsluchu znalca T. E. V. č.l. 616 -619. 713 — 714 a moje vyjadrenie k nim.

Súd prvého stupňa ďalej vypočul znalkyne:

- B. E. H. A. B. N.. A..

Súd prvého stupňa prečítal podľa § 269 Tr. por. listinné dôkazy:

Zápisnicu o vydaní veci č.l. 14, 550c Fotografie č.l. 15, 550a. b a moje vyjadrenie k týmto listinným dôkazom.

Súd prvého stupňa podľa § 270 ods.I, ods.2 Tr. por. predložil stranám vecný dôkaz, a to pár ponožiek šedo-modrej farby z č.l. 550c (druhá strana). K tomuto vecnému dôkazu som sa vyjadril tak, že som namietol, že sú to ponožky, ktoré mal mať maloletý v čase skutku na nohách. Súd prvého stupňa podľa § 269 Tr. por. prečítal ako listinné dôkazy zápisnicu previerke výpovede na mieste s fotodokumentáciou

č.l. 28 – 48, ku ktorým som sa vyjadril tak, že tie putá na fotografii č. 13, 14 posudku (č.l. 46), ktoré boli u mňa doma nie sú tie isté putá, ako putá na nohách (č.l. 15). Môj obhajca uviedol, že podľa jeho názoru sú tie putá na nohách na fotografii č.l. 15 mohutnejšie ako putá na č.l. 46.

Súd prvého stupňa podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy:

Znalecké posudky č.l. 50 - 69, 77 - 90.

Zo záverov znaleckého posudku (č.l. 50 - 69) č. 11/2019 zo dňa 22.2.2019 vypracovaného znalkyňou A. B. N.. A., znalkyňou v odbore Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých. Poradenská psychológia, vyplývalo, že schopnosť maloletého - poškodeného správne a úplne vnímať sledované a prežívané udalosti, tieto si zapamätať a reprodukovať je primeraná jeho veku a osobnostnému vývoju. Pamäťové výkony v oblasti krátkodobej mechanickej pamäti sú v miernom podpriemere, dlhodobá pamäť je na úrovni hlbokého podpriemeru. Vzhľadom k svojmu veku a situácii môže byť do istej miery maloletý sugestibilný (výchovné prostredie jeho tety hodnotí bezvýhradne pozitívne, môže teda preberať tu vyjadrené názory, postoje a prežívať ich ako svoje vlastné) a domýšľavý. U poškodeného - maloletého bol psychologickým vyšetrením zistený frontálne vysoko negatívny vzťah k jeho otcovi A. B..

Zo znaleckého posudku (č.l. 77 -90) č. 4/2019 zo dňa 10.2.2019, vypracovaného znalcom T. E. V., znalcom v odbore Elektrotechnika, odvetvie Riadiaca technika, výpočtová technika (hardware). Počítačové programy (Software), Odhad hodnoty elektrotechnických a elektronických zariadení, okrem iných skutočností vyplynulo, že ku skúmaniu bol predložený mobilný telefón iPhone IMEI: XXXXXXXXXXXXXXX, že fotografia, na ktorej je viditeľná časť ľudských nôh v putách, nie je uložená ako fotografia, a teda nie je z nej možné vyťažiť tzv. exif dat (metadáta-informácie o základných vlastnostiach fotografie), čas vyhotovenia snímky je možné len predpokladať na základe chronológie komunikácie v čase medzi 16.25 (čas uverejnenia odkazu s textom „ahoj“) a 16.30 (čas uverejnenia odkazu s textom „on mi dal putá na nohy“) dňa 1.2.2019.

K znaleckému posudku znalca som sa vyjadril, že takéto vyjadrenie znalca je nedostatočné, nakoľko z neho nevyplýva, kedy bola fotografia vyhotovená, čím bolo vyhotovená, v akom rozlíšení a ani kde bol vyhotovená. Ide len o domnienky znalca.

Súd prvého stupňa ďalej podľa § 269 Tr. por. prečítal ako listinné dôkazy:

Znalecký posudok (č.l. 460- 510) č. 184/2019 zo dňa 29.12.2018 vypracovaný znalkyňou B. E. H., znalkyňou v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, z ktorého vyplynulo, že ... samotná udalosť s „putami“ bola nepríjemná pre dieťa ale nebola natoľko traumatizujúca, ako predchádzajúce uvedené okolnosti (úmrť matky, umiestnenie v detskom domove)...

Znalecký posudok (č.l. 699 - 712) č. 3/2022 zo dňa 6.4.2022 vypracovaný znalcom T. E. V., znalcom v odbore Elektrotechnika, odvetvie Riadiaca technika, výpočtová technika (hardware). Počítačové programy (Software), Odhad hodnoty elektrotechnických a elektronických zariadení, z ktorého vyplynulo, že jeho úlohou bolo extrahovať dáta z DVD média predloženého na znalecké skúmanie. Znalec v závere konštatoval, že v logových súboroch na predmetnom DVD médiu neboli lokalizované záznamy zachytávajúce komunikáciu podľa definície otázky v uznesení o príbratí znalca. Rovnako neboli identifikované ani fotografie, či video snímky, ktoré by tvorili obsah predmetnej komunikácie. K tomuto znaleckému posudku som sa vyjadril v tom smere, že dva roky sa čakalo, kedy príde výsledok právnej pomoci z USA, pričom bolo zistené, že žiadna komunikácia medzi maloletým a svedkyňou J. K. nebola v deň, keď mal byť skutok spáchaný, zistená.

Súd prvého stupňa podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy:

Správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno č.l. 187- 189. č.l. 324 - 369, ku ktorým som sa vyjadril.

Ďalej súd prvého stupňa podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy:

Rozhodnutia Okresného súdu Brezno a Krajského súdu Banská Bystrica č.l. 190-313, č.l. 283 - 293, č.l. 308 - 320, ku ktorým som sa vyjadril.

Vyjadrenie E. S. z 15.2.2018 s prílohami č.l. 315 - 317, ku ktorému som sa vyjadril.

Úradný záznam OO PZ Brezno č.l. 31 8, ku ktorému som sa vyjadril.

Charakteristiky maloletého č.l. 319 - 323, ku ktorým som sa vyjadril.

Zápisnicu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno č.l. 324 - 369, ku ktorej som sa vyjadril.

Úradný preklad č.l. 512 - 522 (úradný preklad analytickej časti znaleckého posudku č. 3/2022 znalca T. E. V.) a CD nosič ako výsledok právnej pomoci č.l. 693 - 694, ku ktorým som sa vyjadril.

Prílohy predložené obvineným k výsluchu č.l. 719 - 784 a charakteristiky č.l. 786, 791 - 792, 797 - 798, 891 - 892, ku ktorým som sa vyjadril.

Úradný záznam vyšetrovateľa OR PZ. OKP Brezno č.l. 801 a odpis z registra trestov č.l. 903, ku ktorým som sa vyjadril.

Súd prvého stupňa poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku na ustanovenia § 183 ods.1, ods. písm. d/ Tr. zák. a § 139 ods.1 písm. a/. písm. c/ Tr. zák.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza, že na základe dokazovania vykonaného do dňa prvého rozsudku zo dňa 9.11.2022 dospel k záverom, ktoré sú popísané v uvedenom rozsudku z daného dňa, a na ktoré odkazuje aj po doplnenom dokazovaní, pričom uvádza doslovný prepis skutočností tak, ako sú tieto uvedené v pôvodnom rozsudku zo dňa 9.11.2022, ktoré boli známe odvolaciemu súdu, ktorý skúmal zákonnosť rozsudku súdu prvého stupňa.

Súd prvého stupňa sa v plnej miere stotožňuje so závermi a odôvodnením tak, ako je toto uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa z 9.11.2022 s tým, že po doplnenom dokazovaní, ako aj s poukazom na názor krajského súdu súvisiaci s nedostatkami, ktoré okresnému súdu odvolací súd vytkol, dopĺňa odôvodnenie rozsudku zo dňa 11.4.2025 nasledovne:

Súd prvého stupňa vo veci opätovne konal, na základe zrušujúceho rozhodnutia krajského súdu. Odvolací súd uznesením rozhodol, že je potrebné doplniť dokazovanie a opätovne prehodnotiť vykonané dôkazy a následne sa relevantne vysporiadať so všetkými dôkazmi, čo podľa názoru krajského súdu dostatočne okresný súd nevykonal v pôvodnom rozhodnutí, aj čo sa týka jednotlivých námietok zo strany odvolateľa. K tomu súd uvádza, že súd doplnil dokazovanie v zmysle návrhu prokurátorky s tým, že podľa názoru súdu sa právna ani skutková situácia, ktorú súd zistil, a podľa ktorej rozhodol pôvodným rozsudkom, nijakým spôsobom nezmenila v tom zmysle, že by sa mala zmeniť v môj prospech. Skôr sa potvrdil názor súdu taký, aký vyslovil v pôvodnom rozhodnutí predovšetkým s poukazom na výpoveď poškodeného I. B. pred súdom. Tento bol v čase spáchania skutku maloletý, ale v čase výpovede už plnoletý, ktorý v plnom rozsahu zotrval na svojich vyjadreniach v prípravnom konaní a tieto navyš rozšíril. Boli mu kladené otázky zo všetkých strán, pričom súd tomuto svedkovi uveril, nezistil žiadny dôvod na to, aby mu neuveril. Ak by mu neuveril, tak by musel byť presvedčený, že svedok klame, a teda by mal byť za to stíhaný pre trestné činy krivé obvinenie a krivú výpoveď. K takémuto názoru ale súd nedospel, teda že by mal za to, že poškodený si vymyslel túto situáciu na vlastného otca. že by predložil falošný dôkaz, fotografiu s putami, aby bol tento stíhaný. Práve naopak, súd zámerne kládol svedkovi otázky rozsiahlejšie aj s poukazom na to, čo krajský súd vytkol okresnému súdu z pohľadu možného ovplyvňovania alebo zhoršenia vzťahu po tom, ako sa mal presťahovať ku svedkyni, kedy písomne sa ospravedlniť poškodenému I. B., vzhľadom na vhodnosť uloženia takejto povinnosti s poukazom na charakter trestnej činnosti.

Vymeraný trest preto považuje súd za dostatočný aj na zabezpečenie ochrany spoločnosti predou mnou tým, že mi po dostatočne dlhú dobu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na moju výchovu, aby som viedol riadny život (individuálna prevencia) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (generálna prevencia).

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5Tv/4/2022 zo dňa 11.4.2025, ktorý napádam odvolaním, nepovažujem za zákonný, nakoľko súd prvého stupňa ma uznal za vinného zo spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods.1, ods.2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods.1 písm. a/, písm. c/

Tr. zák., hoci dôkazmi vykonanými na hlavných pojednávaniach nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý som stíhaný.

Podľa výsledkov dokazovania na hlavných pojednávaniach som mal byť súdom prvého stupňa oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por., nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý som stíhaný.

Som toho názoru, že sú dané dôvody na zrušenie rozsudku odvolacím súdom z dôvodov uvedených v § 321 ods.1 písm. a/ Tr. por. (pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby), z dôvodov § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie), z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. (napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona).

Podaným odvolaním sa dožadujem zrušenia rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5Tv/4/2022 z 11.4.2025 vo výroku o vine, vo výroku o treste a oslobodenia spod obžaloby v celom rozsahu odvolacím súdom z nasledujúcich dôvodov.

Obžaloba bola na mňa podaná dňa 17.8.2022 pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods.1, ods.2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. pre skutok tak, ako je uvedený v obžalobe.

Po vykonanom dokazovaní na hlavných pojednaniach som bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5Tv 4/2022 zo dňa 9.11.2022 uznaný za vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods.1, ods.2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods.1 písm. a/, písm. c/ Tr. zák.. na skutkovom základe, tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Podľa § 183 ods.2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods.2/, ods.3/, § 46 Tr. zák. mi bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 51 ods.1 Tr. zák. mi súd výkon uloženého trestu podmienienečne odložil a uložil mi probačný dohľad nad mojím správaním v skúšobnej dobe. ktorý bude vykonávať okresný súd v mieste môjho bydliska.

Podľa § 51 ods.2 Tr. zák. mi súd určil skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov.

Podľa § 51 ods.2, ods.4 písm. h/ Tr. zák. mi súd uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným úradníkom alebo iným odborníkom sociálnemu výcviku.

Proti odsudzujúcemu rozsudku som podal odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 3Tov/2/2023-724 z 26.9.2024, ktorým zrušil rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods.1 písm. b/ Tr. por. v celom rozsahu a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 321 ods.1 písm. b/ Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Krajský súd uvádza vo svojom rozhodnutí, že z podaného odvolania vyplýva, že obhajoba namietala správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov z dôvodu nezohľadnenia všetkých okolností významných pre rozhodnutie. Podľa názoru odvolacieho súdu sa obhajoba namietanými skutočnosťami domáhala zrušenia napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods.1 písm. b/ Tr. por., pričom uvedenú odvolaciu argumentáciu obhajoby odvolací súd s poukazom na namietané nedostatky pri hodnotení zisteného skutkového stavu vyhodnotil ako dôvodnú.

Krajský súd ďalej poukázal na to, že orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Krajský súd preskúmaním prejednávanej veci dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu sú v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania, resp. nemajú v nich oporu a vykazujú vady, ktoré majú základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods.12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Krajský súd sa stotožnil s mojou argumentáciou, že pri ustálení skutkového záveru sa okresný súd nevysporiadal so všetkými rozhodnými okolnosťami, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednaní.

Okresný súd fotografiu vyhotovenú poškodeným, na ktorej mal poškodený založené putá na nohách, prevzal ako dôkaz v môj neprospech. Urobil tak bez toho, aby putá z fotografie porovnal s putami, ktoré boli nájdené v mojom byte. Pritom už pri zbežnom pohľade tieto putá nevykazujú zhodu s tými, ktoré som mal, podľa obžaloby a skutkovej vety napadnutého rozsudku, nasadiť poškodenému na nohy (rozdielna šírka a tvar očiek pút).

Okresný súd záver o mojej vine založil aj na tvrdeniach poškodeného a svedkyne J. K., tety poškodeného, o ich vzájomnej telefonickú komunikáciu cez aplikáciu Facebook Messenger. Cez túto komunikačnú aplikáciu mal poškodený poslať uvedenej svedkyňi nielen skôr zmienenú fotografiu, ale aj správu o tom, že som ho spútal. Na preverenie uvedených tvrdení bola správne realizovaná právna pomoc do Spojených štátov amerických, ktorej výsledkom bola odpoveď od spoločnosti Facebook. Z jej odpovede vyplynulo, že medzi profilmi poškodeného a svedkyne K. nebola zaznamenaná žiadna komunikácia a rovnako neboli ako súčasť tejto komunikácie identifikované žiadne fotografické alebo video snímky. S uvedeným rozporom v tvrdeniach vypočutých osôb s negatívnou správou sa okresný súd nevysporiadal v rozpore s § 2 ods. 12 Tr. por.

V súvislosti so záverom okresného súdu, prezentovaným v odôvodnení napadnutého rozsudku o dôveryhodnosti výpovede poškodeného, okresný súd ponechal bez povšimnutia informácie, ktoré vyplynuli z písomného odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 8P/244/2017-311 zo dňa 26.7.2018. Na strane 25 - 27 odôvodnenia sú uvádzané skutočnosti vyvolávajúce vážne podozrenie, že vzťah poškodeného ku mne sa začal zhoršovať pod možným vplyvom svedkyne Švantnerovej, u ktorej poškodený začal bývať. Podľa názoru odvolacieho súdu ide o tak významné informácie, ktoré v spojení s ostatnými skutočnosťami môžu mať zásadný vplyv na hodnotenie výpovede poškodeného ale aj svedkyne J. K., ktorej vzťah k obžalovanému možno podľa obsahu trestného spisu označiť za konfliktný.

Krajský súd poukázal vo svojom rozhodnutí tiež na to, že v ďalšom konaní bude okresný súd s poukazom na ustanovenie § 327 ods.1 Tr. por. povinný postupovať a rozhodnúť v súlade s vyššie vysloveným názorom odvolacieho súdu v otázke hodnotenia dôkazov a dôsledne sa vysporiadať s argumentáciou obhajoby v dôvodoch jej odvolania v súlade s § 168 ods.1 Tr. por.

Súd prvého stupňa vykonal dňa 11.4.2025 hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul svedka - poškodeného I. B. a svedkyňu J. K. a oboznámil listinné dôkazy tak, ako sú zaznamenané na č.l. 10 zápisnice o hlavnom pojednávaní a po vykonanom dokazovaní vyhlásil rozsudok, ktorým ma uznal za vinného v zmysle podanej obžaloby a uložil mi trest.

Rozsudok nepovažujem za zákonný, a preto sa podaným odvolaním dožadujem jeho zrušenia odvolacím súdom a oslobodenia spod obžaloby v celom rozsahu z nasledujúcich dôvodov.

Zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods.1, ods.2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods.1 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. spácha, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu a taký čin spácha na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1. písm. a/, písm. c/ Tr. zák., chránenou osobou sa rozumie dieťa a blízka osoba.

Poukazujem na to, že od vznesenia obvinenia popieram spáchanie skutku, pre ktorý mi bolo vznesené obvinenie a bola na mňa podaná obžaloba. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení rozsudku ani po zrušení pôvodného rozsudku odvolacím súdom dôsledne nevysporiadal s mojou obhajobou prednesenou v priebehu prípravného konania a na jednotlivých hlavných pojednaniach.

Pre účely odvolacieho konania opätovne uvádzam chronológiu vývoja mojej trestnej veci tak, ako som túto uviedol v odôvodnení podaného odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa z 9.11.2022 s doplnením o skutočnosti, ktoré nastali po zrušení tohto rozsudku odvolacím súdom, a ktoré majú význam z hľadiska mojej obhajoby, sú dôležité pre rozhodovanie odvolacieho súdu o mojom odvolaní, a s ktorými sa opäť súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku dôsledne nevysporiadal.

Spáchanie skutku, pre ktorý mi bolo vznesené obvinenie, som poprel už v čase, keď som bol dňa 13.2.2019 vypočutý ako zadržaný - podozrivý. Už pri tomto výsluchu som uvádzal skutočnosti, z ktorých vyplýval pre vyšetrovateľa PZ záver, že nie sú dané skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vznesenie mi obvinenia z trestného činu, pre ktorý bolo dňa 4.2.2019 začaté trestné stíhanie. Zostalo nevysvetlené zo strany orgánov činných v trestnom konaní, z akého dôvodu došlo k vzneseniu mi obvinenia zo skutku, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie dňa 4.2.2019, vykonaním neodkladného a neopakovateľného úkonu - vydania veci - mobilného telefónu, až dňa 6.6.2019. Takýmto ničím neodôvodneným postupom došlo k porušeniu môjho práva na obhajobu, keď som si nemohol zvoliť pred vznesením obvinenia obhajcu a nemohol som sa tak zúčastniť v postavení svedka jednotlivých vyšetrovacích úkonov, ktoré boli vyšetrovateľom PZ vykonané v čase od začatia trestného stíhania do vznesenia mi obvinenia a týchto úkonov sa nemohol zúčastniť ani môj obhajca, ktorého by som si bol zvolil v prípade, že by vyšetrovateľ PZ dodržal zákonné postupy.

Podľa § 206 ods.1 Tr. por., ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností, po začatí trestného stíhania, dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajť bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému a doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi.

Podľa § 206 ods.2 Tr. por., o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia možno rozhodnúť jedným uznesením, ktoré policajť oznámi bez meškania obvinenému a doručí ho najneskôr do 48 hodín prokurátorovi.

Aj keď na vznesenie obvinenia je potrebný vyšší stupeň pravdepodobnosti vytvorený na základe získaných informácií, že táto osoba môže byť skutočným páchatelom, resp. účastníkom trestného činu, v mojom prípade bol tento vyšší stupeň pravdepodobnosti daný už v čase, keď vyšetrovateľ PZ začal trestné stíhanie. Vyplýva to z formulácie skutku v uznesení o začatí trestného stíhania, keď tento bol koncipovaný tak, že iná osoba ako ja, nemohla byť dôvodne podozrivá zo spáchania skutku. Okrem toho mal vyšetrovateľ PZ k dispozícii zápisnicu o trestnom oznámení, ktoré podala dňa 4.2.2019 v čase od 15.05 do 15.30 hod. J. K. a tiež zápisnicu o trestnom oznámení, ktoré podal dňa 4.2.2019 v čase od 18.15 do 19.45 hod. maloletý I. B.. Zo strany vyšetrovateľa PZ došlo takýmto postupom k zneužitiu inštitútu začínania trestného stíhania „vo veci“, k porušeniu môjho práva na obhajobu a k porušeniu môjho práva na spravodlivý proces. Tento nezákonný postup vyšetrovateľa PZ sa následne premietol aj do jeho ďalšieho postupu pri vyšetrovaní mojej trestnej veci, keď boli opakovane vypočúvaní svedkovia, boli vypočúvaní aj svedkovia, ktorí neboli svedkami skutku, bola opakovane vypočúvaná znalkyňa PhDr. B. N. PhD.

K pochybeniu vyšetrovateľa PZ, na ktoré nereagoval dozorujúci prokurátor, došlo už pri začínaní trestného stíhania, keď toto bolo začaté uznesením podľa § 199 ods. 1, ods.2 Tr. por., pričom v

odôvodnení tohto uznesenia je uvedené, že trestné stíhanie bolo začaté vykonaním neodkladného a neopakovateľného úkonu - vydania veci.

Podľa § 199 ods.1 Tr. por., ak nie je dôvod na postup podľa § 197 ods. 1 alebo 2, policajt začne trestné stíhanie bez meškania, najneskôr však do 30 dní od prijatia trestného oznámenia, ak ho treba doplniť. Trestné stíhanie sa začne vydaním uznesenia. Ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, začne policajt trestné stíhanie vykonaním zaisťovacieho úkonu, neopakovateľného úkonu alebo neodkladného úkonu. Po ich vykonaní vyhotoví ihneď uznesenie o začatí trestného stíhania, v ktorom uvedie, ktorým z týchto úkonov už bolo začaté

trestné stíhanie. O začatí trestného stíhania policajt upovedomí oznamovateľa a poškodeného. Policajt doručí také uznesenie prokurátorovi najneskôr do 48 hodín.

Podľa § 199 ods.2 Tr. por., policajt postupuje primerane podľa odseku 1, ak sa o skutočnostiach odôvodňujúcich začatie trestného stíhania dozvie inak, ako z trestného oznámenia.

Podľa § 10 ods. 16 Tr. por., neodkladný úkon je taký úkon, ktorého vykonanie vzhľadom na nebezpečenstvo zmarenia alebo zničenia, neznesie z hľadiska účelu trestného konania odklad na čas, kým sa začne trestné stíhanie.

Z uvedeného znenia zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o taký úkon, ktorý je potrebné vykonať ihneď, pretože, ak by sa tak nestalo, hrozí, že dôkazný prostriedok alebo dôkaz by bol zmarený alebo zničený. V mojom prípade o takúto situáciu nešlo, nakoľko mobilný telefón vydala dňa 4.2.2019 o 20.00 hod. J. K., ktorá tento mobilný telefón mala k dispozícii a zo žiadnych skutočností, ktoré sú obsiahnuté v spisovom materiáli, nevyplýva, že by hrozilo, že tento dôkazný prostriedok alebo dôkaz by bol zmarený alebo zničený.

Podľa § 10 ods. 17 Tr. por., neopakovateľný úkon je taký úkon, ktorý v ďalšom konaní už nemožno vykonať, ak tento zákon ďalej neustanovuje inak.

Podobne ako u neodkladného úkonu, ani v prípade tohto podľa vyšetrovateľa PZ neopakovateľného úkonu, zo žiadnych skutočností, ktoré sú obsiahnuté v spisovom materiáli, nevyplýva, z akého dôvodu by nebolo možné tento úkon - zaistenie mobilného telefónu vykonať v ďalšom konaní.

Vyšetrovateľ PZ sa o podozrení z trestného činu a skutočnostiach odôvodňujúcich začatie trestného stíhania nedozvedel inak, ako z trestného oznámenia. Preto nemohlo ísť pri vydávaní uznesenia o začatí trestného stíhania o zákonný postup v zmysle § 199 ods. 2 Tr. por.

Považujem za potrebné uviesť aj to, že aj keď bol mobilný telefón zaistený pre účely trestného konania a vyšetrovateľ PZ mal mobilný telefón k dispozícii, nebola z neho zaistená úplná komunikácia medzi maloletým a svedkyňou J. K. v období od 1.2.2019 do 3.2.2019, teda od okamihu, ako mi bol maloletý odovzdaný až do obdobia, kedy ho prevzal svedok B. K.. V prípravnom konaní som sa dožadoval vykonania tohto dôkazu, pričom dôkaz vykonaný nebol, hoci mal z hľadiska mojej obhajoby význam.

V prípade zaistenia tejto úplnej mobilnej komunikácie mohla byť potvrdená moja obhajoba a mohli byť vyvrátené tvrdenia o vzájomnej komunikácii, ktoré v rámci svojich výpovedí uvádzala svedkyňa J. K. a tiež, ktoré uvádzal svedok B. K.. Vyšetrovateľ PZ nezaistil pre účely dokazovania súčasne mobilný telefón, ktorý používal maloletý - poškodený, a tiež mobilný telefón, ktorý používala svedkyňa J. K.. za účelom porovnania komunikácie medzi nimi týkajúcej sa skutku, ktorý mi je kladený za vinu, čo považujem za chybu konania, ktoré predchádzalo rozsudku.

Podľa § 2 ods.1 Tr. por., nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak, než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

V zmysle § 2 ods.1 Tr. por. je formulovaná zásada trestného stíhania len zo zákonných dôvodov. Táto zásada vyplýva z dikcie článku 17 Ústavy Slovenskej republiky. Zaručuje sa medzi základné ľudské práva a slobody, vylučuje bezdôvodné stíhanie občanov a zároveň zaručuje, že práva dôvodne stíhaných občanov budú obmedzené len zákonom prípustnej miere. Je procesným doplnkom hmotnoprávnej zásady „mullum crimen sine lege“ (žiaden trestný čin bez zákona). Dôvodom stíhania je odôvodnené podozrenie zo spáchania trestného činu, pričom musí byť dodržaný postup ustanovený Trestným poriadkom. Záujem na zistení skutkového stavu veci nesmie byť nadradený zásade zákonnosti, lebo by to mohlo viesť k snahe zistiť pravdu za každú cenu, teda aj za cenu porušenia zákona. Dodržiavanie tejto zásady je zárukou, že osoby nebudú stíhané bezdôvodne, a že najmä do občianskych práv sa bude zasahovať len v zákonom odôvodnených prípadoch a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon. Pokiaľ ide o vzťah medzi zásadou riadneho zákonného procesu k zásade, resp. cieľu trestného procesu, ktorým je zistenie skutkového stavu bez dôvodných pochybností v zmysle § 2 ods.10 Tr. por., je potrebné zdôrazniť, že tieto skutkové zistenia nesmú byť nikdy nadradené zákonnosti trestného stíhania. Trestné stíhanie je však možné viesť iba v súlade so zákonom, a preto i postup príslušných orgánov, ktorých cieľom je okrem iného pravdivé skutkové zistenie, musí byť vždy v súlade so zákonom. Skúmanie pravdy v trestnom konaní nie je absolútnou hodnotou, pretože trestné konanie je založené na zásadách

právneho štátu. Táto zásada sa týka trestného konania ako celku, ktorého jednotlivé fázy nie je možné posudzovať oddelene. Ak je prípravné konanie zaťažené vadou, ktorá je nezhojiteľná, a súd sa s ňou v konaní pred súdom nezaoberal buď vôbec, alebo sa s ňou náležitým spôsobom nevyrovnal, takéto trestné stíhanie nenapĺňa požiadavku spravodlivého procesu. Podstatné vady v dokazovaní vždy povedú v dôsledku tejto zásady k tomu, že dôkaz bude na základe tejto podstatnej vady absolútne neúčinný a tento dôkaz bude nepoužiteľný. Rámcom spravodlivého procesu môže byť len proces vedený zákonným spôsobom. Zásada zákonnosti nie je splnená, ak sa proces vedie v rozpore so zásadou prezumpcie neviny, zásadou náležitého zistenia skutkového stavu a zásadou voľného hodnotenia dôkazov.

Uvedená zásada nebola v mojom prípade v priebehu trestného konania dôsledne dodržaná a rešpektovaná.

Podľa § 2 ods.10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V § 2 ods.10 Tr. por. sa formuluje záväzok, že orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Porušenie tejto zásady možno vidieť

v kognitívnom procese dokazovania, ako proces zisťovania skutkového stavu:

- Prípady dôkazov opomenutých; vo vlastných rozhodovacích dôvodoch o nich nebola vôbec žiadna zmienka alebo len okrajová, ktorá všeobecne nezodpovedala povahe a závažnosti veci. Ďalej ide o dôkazy, ktoré neboli v odôvodnení meritórneho rozhodnutia či už pozitívne alebo negatívne zohľadnené.
- Prípady svojvoľného hodnotenia dôkazov vykonaného bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho základu.

V tomto odseku je ustanovená popri zásade náležitého zistenia skutkového stavu vecí aj zásada vyhľadávacia, ktorú je možné vysvetliť konštatovaním, že v našom trestnom konaní dôkazné bremeno spočíva na orgánoch činných v trestnom konaní a na súde. Orgány činné v trestnom konaní sú povinné z úradnej povinnosti vyhľadávať dôkazy svedčiace v neprospech ale aj v prospech osoby, proti ktorej sa vedie trestné stíhanie. Vyhľadávacia zásada je konkretizáciou zásady oficiality v procese dokazovania. Obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu. Obvinený má právo navrhnúť dôkazy, nie povinnosť. Obhajobu obvineného je treba vždy preveriť, a to či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom. Alternatívne skutkové zistenia v procese dokazovania sú zásadne nepripustné.

Uvedená zásada nebola v mojom prípade v priebehu trestného konania dôsledne dodržaná a rešpektovaná.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V § 2 ods. 12 Tr. por. je zakotvená zásada voľného hodnotenia dôkazov. Zásada voľného hodnotenia dôkazov znamená, že orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia každý dôkaz zvlášť, ale následne všetky vo vzájomných súvislostiach. S rovnakou dôslednosťou a s vlastným postojom hodnotia dôkazy svedčiace v prospech obvineného, ako aj dôkazy svedčiace v neprospech obvineného. Hodnotenie dôkazov musí súd vykonať tak, že uváži všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne, teda že skúma, či výpoveď svedka je logická, či sa svedok prípadne aj v menej podstatných okolnostiach neodchyľuje od svojej predchádzajúcej výpovede, pričom v prípade odchýlok musí súd zisťovať, prečo k nim vo výpovedi svedka dochádza. Pri hodnotení dôkazu vychádza z celej výpovede svedka, z rozsahu a závažnosti prípadných rozdielov v jeho výpovediach a z vysvetlení, prečo došlo k týmto rozdielom. Aby mohol potom dôkazy spoľahlivo zhodnotiť, musí vziať do úvahy aj ostatné dôkazy, posúdiť prípadné rozpory medzi nimi a skúmať, prečo k nim dochádza a len tak môže získať bezpečný základ pre skutkové zistenia a pre záver o vine obvineného. Ak súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu. Súd môže oprieť výrok o vine i o nepriame dôkazy, avšak len za predpokladu, že vo svojom súhrne tvoria logickú, ničím neporušovanú a uzavretú sústavu nepriamych dôkazov navzájom sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru. Pri hodnotení výpovede svedka, ktorý nevypovedal vždy rovnako o rozhodujúcich skutočnostiach, je súd povinný prebrať všetky výpovede svedka a zdôvodniť, prečo svoje rozhodnutie

opiera len o niektorú z rozdielnych výpovedí. Vzhľadom na zásadu voľného hodnotenia dôkazov zákon nepriznáva žiadnemu dôkazu osobitný význam.

Pri skúmaní každého dôkazu treba preskúmať, či pri jeho vykonávaní neboli porušené procesné pravidlá, či bol získaný zákonným spôsobom, či je hodnoverný. Základnou limitáciou voľného hodnotenia dôkazov je zásada prezumpcie nevinu a z nej vyplývajúce pravidlo „in dubio pro reo“. K správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nielen všetky dosiahnuteľné dôkazy, ale ich tiež v jednotlivostiach, ako aj v súhrne správne zhodnotí. Vnútorne presvedčenie súdu sa viaže na zhodnotenie jednotlivých dôkazov a z nich vyplývajúcich skutočností a neznamená ľubovôľu a najmä tým nemožno nahradiť medzeru vo vykonaných dôkazoch.

Uvedená zásada nebola v mojom prípade v priebehu trestného konania dôsledne dodržaná a rešpektovaná. Súd prvého stupňa opäť nezohľadnil v odôvodnení rozsudku, ani po zrušení pôvodného rozsudku dôkazy, ktoré svedčili v môj prospech a narušali súdom uvádzanú ucelenú reťaz priameho dôkazu a nepriamych dôkazov.

Podľa § 2 ods. 14 Tr. por., strany sú si v konaní pred súdom rovné.

Rovnosť strán v konaní pred súdmi zaručuje aj Ústava Slovenskej republiky v článku 47 ods. 3. Rovnosť strán patrí medzi základné zásady činnosti súdov. Deklaruje ju zákon o súdoch v § 3. Aplikácia tejto zásady v praxi umožňuje rovnaké uplatňovanie práv stranám v trestnom konaní v konaní pred súdom.

Uvedená zásada nebola v mojom prípade v priebehu trestného konania dôsledne dodržaná a rešpektovaná. Svedčí o tom aj skutočnosť, že samosudca prerušil záverečnú reč môjho obhajcu a taktiež moju záverečnú reč. hoci neboli k tomu dané zákonné dôvody. Podľa § 274 ods.4 Tr. por., záverečné reči môže predseda senátu prerušiť len vtedy, keď vybočujú zrejme z rámca prejednávanej veci. Záverečná reč môjho obhajcu ani moja záverečná reč nevybočovali z rámca prejednávanej veci, čo je zjavné aj zo zvukovej nahrávky z hlavného pojednávania dňa 9.11.2022.

Týmto procesným postupom sa zaručuje právo na obhajobu obvineného a realizuje sa tak v trestnom konaní zásada rovnosti zbraní vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 14 Tr. por. a vychádzajúca z článku 6 ods. 1, ods. 2, ods.3 písm. d/. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných ľudských slobôd.

Podľa článku 36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd, každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

Podľa článku 40 ods.2 Listiny základných práva a slobôd, každý, proti komu sa vedie trestné konanie, sa pokladá na nevinného, kým sa právoplatným odsudzujúcim rozsudkom súdu nevysloví jeho vina.

Podľa článku 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 ústavy, obdobne aj podľa článku 36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd, spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola práva, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy) o základnom práve na súdnu ochranu vykonáva. Do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci.

Prezumpcia nevinu je jeden z najdôležitejších ústavnoprávnych princípov trestného konania v demokratickom právnom štáte. Prezumpcia nevinu vždy vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní konkrétne dôkazné bremeno, pričom je to nakoniec všeobecný súd, na ktorom spočíva zodpovednosť za náležité objasnenie veci. Všeobecné súdy hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. Sú povinné postupovať proti obvinenému nestranne.

Z princípu prezumpcie nevinu vyplývajú ďalšie zásady, zakotvené už na úrovni podústavného práva, t.j. na úrovni trestnoprávných pravidiel obsiahnutých v Trestnom poriadku, týkajúcich sa zisťovania materiálnej pravdy, t.j. zisťovania skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Európsky súd pre ľudské práva vyžaduje, aby sudcovia nevychádzali z dopredu prijatého presvedčenia, že obvinený spáchal trestný čin, ktorý mu je kladený za vinu, aby dôkazné bremeno spočívalo na obžalobe a aby prípadné pochybnosti boli využité v prospech obžalovaného.

Zo zásady prezumpcie nevinu sa odvíja i princíp rozhodovania „in dubio pro reo (rozhodnutie ESLP zo dňa 27.9.2007 vo veci Vassilios Stavropoulos proti Grécku, č. 35522/04, § 39), teda zásada, podľa

ktorej musí byť obžalovanému vina trestným činom bez rozumných pochybností preukázaná. Tam, kde existujú akékoľvek rozumné pochybnosti, musia byť vyložené v prospech obvineného.

Pokiaľ je možné v trestnom konaní, na základe vykonaného dokazovania, dospieť k niekoľkým približne rovnako pravdepodobným skutkovým verziam a súd sa prikloní k verzii, ktorá je pre obvineného nepriaznivá, porušuje princíp rozhodovania „in dubio pro reo“ a tým i zásadu prezumpcie nevinu podľa článku 40 ods.2 Listiny základných práv a slobôd.

Súd prvého stupňa sa vyššie uvedenými zásadami dôsledne neriadil, jeho rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, nepreskúmateľné, a tým aj nezákonné.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z

odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa ani po zrušení pôvodného rozsudku odvolacím súdom nevznieva presvedčivo v zmysle uvedeného ustanovenia, súd sa ním dôsledne neriadil, najmä pokiaľ ide o jeho úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ktoré si navzájom odporujú, a tiež sa v odôvodnení rozsudku dôsledne nevyrovnal s mojou obhajobou. Tiež výrok o uloženom mi treste je odôvodnený nepresvedčivo, považujem ho za neprimerane prísny.

Súd prvého stupňa vyhodnotil dôkazy vykonané na jednotlivých hlavných pojednávaniach, tak pred zrušením pôvodného rozsudku súdu prvého stupňa ako aj po jeho zrušení odvolacím súdom, ohľadom skutku kladeného mi za vinu výlučne v môj neprospech, hoci pre takýto postup neboli dané zákonné dôvody, pričom opäť vôbec nezobral do úvahy výpovede svedkov, ktorí vypovedali v môj prospech, a ani výpovede moje. Moje odsúdenie opäť oprel v podstate len o výpoveď svedka - poškodeného I. B. pred zrušením rozsudku odvolacím súdom, ako aj po jeho zrušení, pričom sa opäť dostatočne nevysporiadal s výpoveďami svedkov J. K. a B. K., pred zrušením rozsudku odvolacím súdom, ani s výpoveďou svedkyne J. K., po zrušení rozsudku, najmä z pohľadu rozporov v ich výpovediach navzájom a v rozporoch medzi ich výpoveďami a výpoveďami svedka - poškodeného I. B.. Tiež súd prvého stupňa opäť neprihliadal na výpovede svedkov, ktorí vypovedali v môj prospech, a tiež sa v odôvodnení rozsudku opäť dôsledne nevysporiadal s listinnými dôkazmi, ktoré som predkladal v priebehu prípravného konania alebo boli zabezpečené vyšetrovateľom PZ a boli oboznámené na hlavnom pojednávaní.

Poukazujem na to, že výpoveď moja, ako obžalovaného, nemá z hľadiska hodnotenia dôkazov menšiu váhu ako výpovede svedkov a znalcov.

V mojom prípade súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov opäť neaplikoval zásadu „in dubio pro reo“, hoci pre takýto postup boli dané zákonné dôvody. Takýto spôsob hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa narušuje zásadu rovnosti strán v konaní. Poukazujem na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 3Tov/2/2023 zo dňa 26.9.2024, v ktorom je okrem iných skutočností uvedené: „preskúmaním prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu sú v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania resp. nemajú v nich oporu a vykazujú vady, ktoré majú základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods.12 Tr. poriadku, ako aj v nesprávnej aplikácii

jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. S poukazom na vyššie citovaný obsah odôvodnenia odvolania obhajoby odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou obžalovaného, že pri ustálení skutkového stavu sa okresný súd nevysporiadal so všetkými rozhodnými okolnosťami, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní.“ Poukazujem na ustanovenie § 327 ods.1 Tr. por.. podľa ktorého, súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že takáto zákonná viazanosť súdu prvého stupňa vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu znamená, že súd prvého stupňa je povinný rešpektovať rozhodnutie odvolacieho súdu a pri svojom novom rozhodnutí musí vychádzať pri riešení konkrétnych otázok hmotného ale aj procesného práva zo záverov, ktoré k týmto otázkam vyslovil odvolací súd.

Súd prvého stupňa sa týmto ustanovením v konaní, ktoré nasledovalo po zrušení pôvodného rozsudku odvolacieho súdu, dôsledne neriadil a opäť sa pri ustálení skutkového stavu nevysporiadal so všetkými rozhodnými okolnosťami, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania na hlavných pojednávaniach, čo opäť robí napadnutý rozsudok nezákonným.

S ohľadom na dôkaznú situáciu pred zrušením pôvodného rozsudku odvolacím súdom, ako aj po jeho zrušení týmto súdom, som toho názoru, že táto nemohla a ani nemôže postačovať na „udržanie“

obžaloby, pretože v predmetnej veci ide, v prípade výpovedí mojich a výpovedí svedka - poškodeného I. B., o tvrdenie proti tvrdeniu. Takáto dôkazná situácia nepostačuje na vyslovenie len jediného záveru, a to záveru o mojej vine. Na základe vykonaných dôkazov nemožno vysloviť jednoznačný záver, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, z ktorého ma súd prvého stupňa opäť uznal napadnutým rozsudkom za vinného.

V trestnom konaní došlo zo strany vyšetrovateľa PZ k zneužitiu procesného inštitútu začatia trestného stíhania vo veci podľa § 199 ods.1 Tr. por. Účelom a zmyslom procesného inštitútu začatia trestného stíhania vo veci podľa § 199 ods.1 Tr. por. je, aby orgány prípravného konania (§ 10 ods. 1 Tr. por.) mohli vykonávať procesné použiteľné úkony podľa Trestného poriadku smerujúce k zisteniu páchatel'a trestného činu a ku vzneseniu obvinenia konkrétnej osobe hneď, ako to odôvodňuje dôkazná situácia. Je neprípustné viesť trestné stíhanie len „vo veci“ pri splnení podmienok § 206 ods.1 Tr. por.. teda so zjavným a jednoznačne špecifikovaným a nezameniteľným známym páchatel'om. Nerešpektovanie uvedeného postupu reálne znamená, že podozrivý síce je materiálne obvinený, ale formálne nie, čím sa tejto osobe zabránilo uplatňovať procesné práva obvineného, napr. podávať opravné prostriedky, návrhy na vykonanie dokazovania, nazerať do spisu, zvoliť si obhajcu.

Poukazujem na to, že J. K. podala dňa 4.2.2019 v čase o 15.05 hod. trestné oznámenie, z ktorého mali vyplývať skutočnosti nasvedčujúce tomu, že bol spáchaný trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods.1, ods.2 písm. d/ Tr. zák.

Z obsahu zápisnice spisanej so J. K. vyplýva, že jediným podozrivým zo spáchania skutku som bol ja, ako otec maloletého I. B..

Následne podal dňa 4.2.2019 o 18.15 hod. trestné oznámenie aj maloletý I. B.. Z obsahu zápisnice spisanej s maloletým I. B. taktiež vyplýva, že jediným podozrivým zo spáchania skutku som bol ja, ako jeho otec.

Vyšetrovateľ PZ napriek známemu páchatel'ovi začal trestné stíhanie dňa 4.2.2019 podľa § 199 ods.1, ods.2 Tr. por. za zločin obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 ods.1, ods.2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm. a/ Tr. zák., pričom v skutku neuvádza konkrétneho páchatel'a, ale len vo všeobecnosti používa termín „páchatel'“. Trestné stíhanie bolo začaté vykonaním neodkladného a neopakovateľného úkonu - vydaním veci. ktorou bol mobilný telefón, ktorý vydala dňa 4.2.2019 o 20.00 hod. J. K..

V čase od začatia trestného stíhania do vznesenia obvinenia vyšetrovateľ PZ vykonával dôkazy:

Dňa 5.2.2019 vypočul ako svedka J. K., ktorá podávala vo veci trestné oznámenie.

Dňa 6.2.2019 bol vypočutý ako svedok B. K. - Dňa 6.2.2019 bola vypočutá znalkyňa A. B. N., A., znalkyňa z odvetvia klinická psychológia detí a dospelých, ktorá bola pribratá do konania podľa § 142 ods.1 Tr. por. dňa 6.2.2019 Dňa 13.2.2019 som bol vypočutý ako zadržaný - podozrivý

Dňa 8.3.2019 bola vypočutá ako svedok J. K.

- Dňa 12.3.2019 bol vypočutý ako svedok B. K.

Dňa 14.3.2019 bola vypočutá ako svedok A. M. Q. O. 15.3.2019 bola vypočutá znalkyňa PhDr. B. N., PhD.

Dňa 9.5.2019 bola vypočutá ako svedok M. R.

- Dňa 9.5.2019 bol vypočutý opatrovník maloletého I. B. E. L..

Dňa 13.5.2019 bola vypočutá ako svedok MUDr. W. H. Dňa 14.5.2019 bola vypočutá ako svedok E. X.

Dňa 14.5.2019 som bol vypočutý ako svedok Dňa 15.5.2019 bola vypočutá ako svedok B. B. F.. Dňa 15.5.2019 bola vypočutá ako svedok MUDr. W. H.. Dňa 16.5.2019 bola vypočutá ako svedok B. B..

Keď som bol dňa 13.2.2019 o 14.05 hod. zadržaný ako podozrivý podľa § 85 ods.1 Tr. por. a vyšetrovateľom, bol som ako podozrivý vypočutý, poprel som spáchanie skutku, z ktorého som bol podozrivý. Tiež bola vykonaná dňa 14.2.2019 previerka mojej výpovede ako podozrivého, z ktorej bola vyhotovená zápisnica a fotodokumentácia. Fotodokumentácia zachytáva miesto, kde som mal uskladnené putá a tiež fotografie týchto pút. Vyšetrovateľ PZ však tieto putá nezaistil ako vec dôležitú pre trestné konanie. Z fotografie, ktorú mal maloletý I. B. poslať prostredníctvom aplikácie messenger svojej tete J. K., a na ktorej sú zachytené nohy spútané putami, z fotografií pút nachádzajúcich sa v byte. v ktorom mal byť skutok spáchaný, je však zrejmé, že nejde o tie isté putá. Články, ktorými sú putá spojené, sú tvarovo aj veľkosťou na týchto fotografiách rozdielne. Na túto skutočnosť poukázal aj odvolací súd vo svojom uznesení, ktorým zrušil pôvodný rozsudok súdu prvého stupňa, keď uviedol: „okresný súd fotografiu vyhotovenú poškodeným, na ktorej mal poškodený založené putá na nohách, prevzal ako dôkaz v neprospech obžalovaného. Urobil tak bez toho, aby putá z fotografie porovnal s putami, ktoré boli nájdené u obžalovaného. Pritom už pri zbežnom pohľade tieto putá nevykazujú zhodu s tými, ktoré mal podľa obžaloby a skutkovej vety napadnutého rozsudku obžalovaný nasadiť poškodenému na nohy (rozdielna šírka a tvar očiek pút).“

Súd prvého stupňa napriek tomuto konštatovaniu odvolacím súdom ohľadom pút uvádza svoje hodnotenie tak, ako je toto zachytené na čl. 35 napadnutého rozsudku, keď konštatuje, že sa mu putá javia podobné až rovnaké, pretože sú rovnakého tvaru, majú rovnaké zakrivenie krúžkov, rovnaké kľúčové diery, rovnaký spôsob otvárania a zatvárania. Súd uvádza svoje úvahy, pre ktoré považuje putá na nohách, na fotografii, ktorá mala byť vyhotovená mobilným telefónom poškodeným, zhodné s putami, ktoré boli odfotené policajným technikom v rámci previerky mojej výpovede, a ktoré sú zachytené vo fotodokumentácii na fotografiách č. 13 a 14. Tieto úvahy sú len domnienkami súdu, ktoré neboli preukázané ani overené žiadnymi objektívnymi dôkazmi (napr. znaleckým skúmaním). Takéto jeho úvahy a domnienky nemôžu byť použiteľným dôkazom na moje odsúdenie.

Opatrením vyšetrovateľa PZ zo 14.2.2019 som bol o 15.58 hod. s predchádzajúcim súhlasom prokurátora Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici, daným o 14.40 hod., podľa § 85 ods.4 Tr. por., prepustený na slobodu, pretože dôvody zadržania z inej príčiny odpadli - neboli zistené dôvody väzby podľa § 71 ods.1 Tr. por., nakoľko dôkazná situácia nebola dostatočná na to, aby mi bolo oprávnené za skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, vznesené obvinenie.

Aj keď sa dôkazná situácia po mojom prepustení zo zadržania nezmenila, dozorujúci prokurátor dal až dňa 28.5.2019 vyšetrovateľovi PZ záväzný pokyn podľa § 230 ods.2 Tr. por.. aby mi bolo vznesené obvinenie pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods.1, ods.2 písm. d/ Tr. zák., s poukazom na § 139 ods.1 písm. a/ Tr. zák. v lehote do 15.6.2019. V období od začatia trestného stíhania do vznesenia obvinenia boli takto vypočúvaní svedkovia, a to aj opakovane, bez toho, aby som sa mohol zúčastniť ich výsluchu, zvoliť si obhajcu, ktorý by sa taktiež mohol zúčastniť výsluchov svedkov a reagovať na úkony vyšetrovateľa PZ.

Nezákonnosť v začatí trestného stíhania iba „vo veci“ s jednoznačne špecifikovaným a nezameniteľným známym páchatelom, bez toho, aby okamžite nasledovalo vznesenie obvinenia tejto osobe, sa následne preniesla aj na dôkazy získané v prípravnom konaní od 4.2.2019 do 6.6.2019, bez možnosti napraviť túto nezákonnosť.

Zákonný postup mal byť preto taký, že súčasne so začatím trestného stíhania „vo veci“, mi mal vyšetrovateľ PZ okamžite vzniesť obvinenie (evidentne som už bol známy ako podozrivý), tým by som už ako obvinený mal zákonným spôsobom zabezpečené uplatňovanie procesných práv vrátane práva na obhajobu. V mojom prípade došlo k neprípustnému a nezákonnému začatiu a vedeniu trestného stíhania iba „vo veci“, po dobu 4 mesiacov, za súčasného vykonávania procesných úkonov, ktorých som sa v tom čase ešte ako „neznámy, ale v skutočnosti známy podozrivý“, nemohol zúčastniť, ani sa k nim vyjadriť, nemohol som podávať návrhy na vykonanie dokazovania, ani využívať opravné prostriedky proti vydaným rozhodnutiam, čím mi bolo upreté právo na obhajobu.

Nemohol som reagovať na uznesenie vyšetrovateľa PZ o pribratí znalca PhDr. B. N., PhD. zo dňa 6.2.2019 a taktiež som nemohol reagovať ani na uznesenie vyšetrovateľa PZ o pribratí znalca T. E. V. zo dňa 8.2.2019. Najmä pokiaľ ide o pribratie do konania tohto znalca, tento odpovedal len na otázky uvedené v uznesení o jeho pribratí. Nezaoberal sa komunikáciou maloletého I. B. so J. K. v období od 1.2.2019 do 3.2.2019, hoci mal k dispozícii mobilný telefón, ktorým disponoval v uvedených dňoch maloletý I. B.. Nebola tak objektívne zistená táto komunikácia po vznesení mi obvinenia, a to jednak pre uplynutie času, po ktorý príslušný operátor uchováva údaje o komunikácii.

Tiež poukazujem na skutočnosť, že keď som požiadal dňa 30.5.2021 Generálnu prokuratúru SR o preskúmanie postupu vyšetrovateľky PZ a prokurátorky Okresnej prokuratúry Banská Bystrica v mojej trestnej veci vedenej na OR PZ, OKP Brezno pod ČVSr ORP-54/1-VYS-BR-2019, moja žiadosť bola z Generálnej prokuratúry SR postúpená Krajskej prokuratúre Trenčín dňa 14.6.2021, tak prokurátorka tejto krajskej prokuratúry JUDr. O. H., PhD. mi v podaní zo dňa 9.7.2021 sp.zn. 3Kpt 16/19/3300-29 okrem iných skutočností uviedla: „... v súvislosti s výsluchom tohto znalca (T. E. V. zo dňa 12.2.2020), ako aj návrhmi Vášho obhajcu na doplnenie vyšetrovania zo dňa 31.10.2019, za účelom náležitého zistenia skutkového stavu veci, bolo potrebné vo veci zistiť, akým spôsobom a kedy vznikli fotky, ktoré maloletý mal poslať svojej tete J. K. do mobilného telefónu. Čiže predmetom nie je zistenie, kedy sa fotky dostali do mobilu tejto svedkyne, ale ako a kedy mohli vzniknúť a či skutočne boli nafotené 1.2.2019 okolo 16.10 hod. v byte v Brezne. Z tohto dôvodu vznikla už v priebehu vyšetrovania potreba tieto skutočnosti zistiť, vrátane času vzniku komunikácie medzi maloletým poškodeným a svedkyňou. Preto bola vypracovaná žiadosť o právnu pomoc do USA a v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zabezpečenie tohto dôkazu je preverení Vašich obhajobných tvrdení. Preto je aj vo Vašom záujme, aby právna pomoc, jej výsledky, bola ako jeden z rozhodujúcich dôkazov vykonaná a zadovážená...“.

Preto je nepochopiteľné, prečo prokurátorka intervenujúca na hlavnom pojednávaní dňa 11.4.2025, ktorá bola aj dozorujúcou prokurátorkou v prípravnom konaní, zmenila svoj názor po tom, ako prokuratúra obdržala výsledok právnej pomoci z USA, keď výsledku právnej pomoci, ktorý vyznel v

môj prospech, nepripisuje žiadnu váhu s argumentáciou, že sa v minulosti stalo, že Američania nezistili žiadnu komunikáciu na facebooku, aj keď tam takáto komunikácia bola. Súd sa s takýmto vyjadrením prokurátorky stotožnil a nehodnotil výsledok právnej pomoci ako dôkaz, ktorý svedčí v môj prospech.

Po obdržaní výsledku právnej pomoci z USA, ohľadom vyššie uvedenej otázky údajnej komunikácie medzi maloletým a svedkyňou J. K. dňa 1.2.2019. a pribratí do konania znalca T. E. V., tento vypracoval znalecký posudok č. 3/2022 dňa 6.4.2022, z ktorého vyplýva, že v logových súboroch na predmetnom DVD médiu, neboli lokalizované záznamy zachytávajúce komunikáciu medzi maloletým I. B. a svedkyňou J. K. zo dňa 1.2.2019, ani fotografie, ani video snímky, ktoré by tvorili obsah predmetnej komunikácie. K vypracovanému znaleckému posudku bol dňa 3.5.2022 vypočutý znalec T. E. V., ktorý na otázku vyšetrovateľa PZ, aby sa vyjadril ku skutočnosti, že keď vypracovával znalecký posudok, tak našiel v mobilnom telefóne, ktorý mu bol predložený, snímku „nohy v putách“, a keď bol v Amerike, cestou právnej pomoci vypracovaný posudok, v tomto už nebola nájdená snímka „nohy v putách“, znalec odpovedal: „ja ťažko môžem zhodnotiť, aké dáta a z akého dôvodu, boli na základe dožiadania vydané, nakoľko mne, ako znalcovi SR, ale rovnako ako väčšine verejnosti, nie sú prístupné informácie, akým spôsobom prevádzkovateľ sociálnej siete facebook archivuje, spracováva a likviduje spracované dáta. Nie je známy ani spôsob, ako je skutočne aplikovaný článok 17 gdpr. to je, či a akým spôsobom facebook likviduje dáta, ktorých účel spracovania skončil. Týmto otázkam by som sa vedel vyjadriť len vtedy, keby som mal možnosť, ako znalec, skúmať interné procesy spoločnosti Facebook.“

Poukazujem na to, že odvolací vo svojom uznesení, ktorým zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, sa vyjadril aj ku skutočnosti, že okresný súd záver o mojej vine založil aj na tvrdeniach poškodeného a svedkyne J. K. o ich vzájomnej telefonickej komunikácii cez aplikáciu Facebook Messenger, hoci z odpovede spoločnosti FACEBOOK, ktorá bola realizovaná cestou právnej pomoci do USA vyplynulo, že medzi profilmi poškodeného a svedkyne K. nebola zaznamenaná žiadna komunikácia a neboli ako súčasť tejto komunikácie identifikované žiadne fotografické alebo video snímky. Odvolací súd poukázal tiež na to, že s uvedeným rozporom v tvrdeniach vypočutých osôb a negatívnou správou sa okresný súd nevysporiadal v rozpore s § 2 ods.12 Tr. por.

Súd prvého stupňa sa s týmto rozporom síce vysporiadal na čl. 36 napadnutého rozsudku, ale spôsobom, ktorý nie je možné akceptovať z pohľadu mojej obhajoby. Súd považoval za dôležité vyjadrenie prokurátorky na hlavnom pojednávaní dňa 11.4.2025, ktorá uviedla, že sa v minulosti stalo, že Američania nezistili žiadnu komunikáciu na facebooku aj keď tam takáto komunikácia bola. Súd prvého stupňa takto spochybnil svojimi argumentami výsledok právnej pomoci bez toho, aby bol v konaní predložený alebo vykonaný dôkaz, o ktorý by mohol súd svoje spochybňovanie výsledku právnej pomoci oprieť.

Výsledok právnej pomoci z USA aj naďalej považujem za dôkaz potvrdzujúci moju obhajobu, že sa nestal skutok, pre ktorý mi bolo vznesené obvinenie, bola na mňa podaná obžaloba, a ktorý prevzal súd prvého stupňa do výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Z obsahu výsledku právnej pomoci z USA vyplýva, že nebola zistená žiadna telefonická komunikácia medzi maloletým I. B. a svedkyňou J. K., týkajúca sa skutku, pre ktorý bola na mňa podaná obžaloba. Zostalo bez povšimnutia súdu prvého stupňa, že iná komunikácia s inými osobami bola z mobilného telefónu zistená, ale táto nesúvisí so skutkom, pre ktorý bola na mňa podaná obžaloba.

Postup, aký zvolil vyšetrovateľ PZ, keď mi súčasne so začatím trestného stíhania nevzniesol obvinenie, mu síce uľahčil dokazovanie, pretože nemal pri absencii kontradiktórnosti oponentúru v povinnosti reagovať, okrem iného aj návrhy na dokazovanie v môj prospech, na druhej strane ale takýto postup nemal atribúty objektívnosti, nestrannosti a vytváral možnosti na zneužívanie inštitútu začatia trestného stíhania iba „vo veci“, na psychické šikanovanie mojej osoby síce formálne nestíhanej, ale materiálne áno, tým, že som bol nezameniteľným spôsobom identifikovaný v uznesení o začatí trestného stíhania „vo veci“ ako páchatel trestného činu a nemohol som uplatňovať procesné práva obvineného, čím sa predlžoval stav právnej neistoty ohľadom mojej osoby.

Priam absurdne pritom vyznieva skutočnosť, že vyšetrovateľ PZ ma vypočúval dňa 14.5.2019 ako svedka, pričom mu muselo byť známe, že postupuje nezákonne, nakoľko táto moja výpoveď v procesnom postavení svedka, je nepoužiteľná ako dôkaz po tom, čo mi bolo následne vznesené obvinenie.

Skutočnosti, ktoré som uvádzal na svoju obhajobu, sú zrejmé z mojich výpovedí, keď som vypovedal ako obvinený v prípravnom konaní a ako obžalovaný na hlavných pojednávaníach, a tiež z mojich vyjadrení k vykonaným dôkazom, z mojich dôkazných návrhov v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, z mojich žiadostí o preskúmanie postupu vyšetrovateľa PZ a dozorujúceho prokurátora a z mojich záverečných rečí na hlavných pojednávaníach. Dôvody, pre ktoré som mal byť súdom prvého stupňa

oslobodený spod obžaloby, sú zrejmé aj zo záverečných rečí môjho obhajcu prednesených na hlavnom pojednávaní dňa 9.11.2022 a tiež na hlavnom pojednávaní dňa 11.4.2025.

Súd prvého stupňa uvádza v odôvodnení rozsudku, že námietky môjho obhajcu, ohľadom postupu orgánov činných v trestnom konaní počas prípravného konania, považoval, až na jednu, za účelové a za neobjektívne, pričom obhajoba neustále zahlcovala súd aj svedkov a znalcov rôznymi námietkami, ako aj návrhmi na vykonanie dôkazov, pričom však súd nevzhladol žiadny nezákonný postup orgánov činných v trestnom konaní v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku.

S takýmto názorom súdu prvého stupňa sa nemôžem stotožniť, nakoľko pri podávaní dôkazných návrhov, tak v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného, ako aj na hlavnom pojednávaní v procesnom postavení obžalovaného, aj prostredníctvom môjho obhajcu, som uplatňoval len práva, ktoré mi priznáva Trestný poriadok, a rozhodne nemožno hovoriť o nejakom „zahlcovaní“ súdu, nakoľko tak obvinený, ako aj obhajca, majú právo navrhovať vykonanie dôkazov, a tiež majú právo klásť vypočúvaným osobám otázky, ktoré majú význam z hľadiska obhajoby. Pokiaľ by boli v prípravnom konaní vykonané dôkazy mnou navrhované, pričom išlo všetko o dôkazy majúce význam z hľadiska mojej obhajoby, čo sa však nestalo, bol som nútený dožadovať sa ich vykonania súdom. Z hľadiska procesného považujem za neprípustné, aby bolo orgánmi prípravného konania presúvané vykonávanie dôkazov, ktoré majú význam pre obvineného z hľadiska jeho obhajoby na súd. Takýto postup vedie k zbytočnému predlžovaniu trestného konania tak, ako tomu je aj v mojom prípade.

Súd tiež v odôvodnení rozsudku uvádza, že súd v konaní pred súdom nepredstavuje akýsi dozorný orgán nad postupom orgánov činných v trestnom konaní. Súd ma za to, že v prípade namietaneho postupu orgánov činných v trestnom konaní som mal možnosť využiť zákonné možnosti predpokladané Trestným poriadkom a využiť tak inštitút žiadosti o preskúmanie postupu policajta upravenej v § 210 Trestného poriadku. Rovnako tak v prípade namietania postupu dozorujúceho prokurátora som mal možnosť využiť inštitút sťažnosti v zmysle zákona č. 9/2010 Z.z. zákona o sťažnostiach. K týmto argumentom samosudcu uvádzam, že som v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, využíval práva, ktoré mi prislúchajú ako obvinenému v zmysle § 34 Tr. por. V prípravnom konaní som žiadal dozorujúceho prokurátora o preskúmanie postupu vyšetrovateľa PZ, ktorý vec vyšetroval, a ktorý, podľa môjho názoru, bezdôvodne odmietal moje návrhy na vykonanie dôkazov. Taktiež som žiadal o preskúmanie postupu dozorujúceho prokurátora krajským prokurátorom v Trenčíne, ktorý sa však stotožnil s postupom dozorujúceho prokurátora. Poukazoval som na porušenie môjho práva na obhajobu, neobjektívnosť vyšetrovania, prietahy vo vyšetrovaní. Všetky dôkazy, ktoré som navrhoval vykonať v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, boli vykonateľné, nešlo z mojej strany o žiadne obštrukcie ani snahu o predlžovanie trestného konania.

Uvádzam časovú postupnosť podávania mojich sťažností v priebehu prípravného konania:

Dňa 20.6.2019 bola doručená vyšetrovateľovi PZ sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia ČVS: ORP-54/1-VYS-BR-2019 zo dňa 6.6.2019.

Dňa 2.7.2019 prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín uznesením KPt 16/19/3300-5 podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. moju sťažnosť ako nie dôvodnú zamietla. Dňa 28.8.2019 som podal prostredníctvom obhajcu sťažnosť proti uzneseniu o pribratí znalca MUDr. Jána Konôpku - samostatného psychiatra, znalca z odboru zdravotníctvo - psychiatria na vyšetrenie duševného stavu maloletého I. B.. Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici uznesením 2Pv 52/19/6601-40 zo dňa 9.9.2019 napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušila a uložila vyšetrovateľovi PZ, aby vo veci znova konal a rozhodol. Dňa 20.9.2019 som podal prostredníctvom obhajcu sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ ČVS: ORP-54/1-VYS-BR-2019 z 10.9.2019 o pribratí znalca MUDr. I. S. na vyšetrenie duševného stavu svedka - maloletého I. B. a B. G. C., psychologičky za účelom celkového psychologického vyšetrenia maloletého I. B.. Proti uzneseniu som podal prostredníctvom obhajcu dňa 20.9.2019 sťažnosť, o ktorej prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín rozhodla dňa 17.10.2019 uznesením 3KPt 16/19/3300-10 zo 17.10.2019. ktorým podľa § 194 ods. 1 písm. b/Tr. por. zrušila napadnuté uznesenie a uložila vyšetrovateľovi PZ vo veci znova konať a rozhodnúť.

Okrem vyššie uvedených sťažností som žiadal sám a tiež prostredníctvom môjho obhajcu o preskúmanie postupu vyšetrovateľa PZ a dozorujúceho prokurátora, čím som opäť realizoval len svoje právo na obhajobu.

Z uvedeného prehľadu je zrejmé, že moje sťažnosti boli vyhodnotené prokurátormi ako dôvodné a rozhodne neboli účelové a neobjektívne.

Pokiaľ ide o výpoveď maloletého I. B., ktorá je zaznamenaná v zápisnici o trestnom oznámení zo dňa 4.2.2019, táto je dôkazom v zmysle § 119 ods. 3 Tr. por.. podľa ktorého, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov,

znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede na mieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, ohliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti. Maloletý vypovedal okrem iných skutočností, že ako sa nachádzal v byte na adrese H. - B., D. X. B. C. XX, čo bolo asi 1.2.2019, tak po príchode do bytu si vyzul topánky, išiel si umyť ruky a potom si ľahol na gauč v obývačke, kde bol pustený televízor a on sa hral hry na mobile. Potom po nejakom čase, ktorý nevie určiť, otec k nemu prišiel bez toho, aby si to všimol, lebo sa venoval mobilu, a založil mu putá najprv na jednu nohu a potom rýchlo na druhú nohu a keďže to nečakal, tak sa tomu ani nestihol brániť. Keď mu zakladal putá na prvú nohu, tak odhodil mobil na gauč, vedľa seba. Vtedy mal nohy skrčené v kolenách a ležal na chrbte. Hneď, ako mu dal otec putá na nohy, tak vybral spoza chrbta, asi z vrečka, ale to nevidel, druhé putá a tie mu nasadil najprv na jednu ruku a potom mu chcel nasadiť aj na druhú ruku, on, keď to videl, tak tu ruku vystrel vedľa seba a chcel tak zabrániť, aby mu nasadil putá aj na druhú ruku. Otec sa ale natiahol, chytil mu túto ruku svojou rukou, dal ju k jeho druhej ruke a dal mu na túto ruku tiež putá. Otec mu povedal, že teraz mu už neujde k tete J., odišiel z izby preč. On chcel ísť za ním. ale boleli ho nohy, putá ho tlačili, tak si ľahol späť na gauč. Ako otec odišiel z izby, kričal na neho, aby mu putá zložil, na čo mu otec z inej izby zakričal, že nevie nájsť kľúč. On na neho ďalej kričal, aby mu zložil putá, ale otec na neho silno zakričal, aby na neho už viac nevykrikoval, bolo to tak veľmi, povedal by. na celý činziak, on sa toho veľmi zľakol a už prestal kričať. Celé to trvalo asi 20 - 25 minút, kým bol spútaný. Keď mu otec nechcel dať putá dole, zbadal pri sebe telefón, tak ho napadlo, že spraví fotku tých pút, a že ju pošle tete J., čo sa mu aj podarilo, chcel spraviť aj fotku pút na rukách, ale to mu nešlo, a keď počul, že otec prichádza, tak telefón hodil na gauč vedľa seba. Otec mu putá zložil a potom asi za 15 minút odišli z bytu do Čadce. Z C. išli na druhý deň sa kúpať do Poľska cez Českú republiku, kde sa kúpali asi 3 hodiny a potom sa vrátili do Čadce, kde prespali do nedele a v nedeľu sa vrátili do Brezna. Keď videl, že sú v Českej republike, tak nechcel písať tete J., lebo sa bál, aby mu to nestiahlo dáta, keď jej chcel písať v Poľsku, tak mu zase neukazovalo na mobile, že má zapnuté dáta, že nemá žiadnu sieť. S tetou J. komunikoval vždy cez messenger. Keď v nedeľu prišiel k tete J., tak jej až vtedy mohol povedať, čo sa všetko stalo. Na otázku vyšetrovateľa PZ, či mal po tých putách aj nejaké stopy po tele, maloletý odpovedal, že nemal žiadne stopy po tých putách. Na ďalšiu otázku vyšetrovateľa PZ, či vie povedať, ako presne mal nasadené putá, maloletý odpovedal, že na rukách mal nasadené putá tak, že nemohol v putách krútiť rukami, lebo ho to bolelo. Po krajoch zápästia mal putá založené veľmi napevno na spodnej a vrchnej strane zápästia bola medzera medzi rukou a putami. Na nohách mal putá nasadené tak, že keď sa nehýbal, tak cítil, že tam tie putá mal. a keď sa hýbal, tak ho to celé bolelo. Na otázku vyšetrovateľa PZ, či videl niekedy predtým u otca tie putá. maloletý odpovedal, že v ten piatok ich videl prvý raz.

Z celého, čo sa stalo, bol taký vystrašený, že ani dňa 4.2.2019 nešiel do školy. Na ďalšiu otázku vyšetrovateľa PZ, či sa s otcom ešte niekedy počas víkendu bavili ohľadom pút. prečo ho spútal, maloletý odpovedal, že vôbec sa o tom nebavili.

Keď bol maloletý vypočutý dňa 11.9.2019 na kamerový záznam, tak vypovedal, že keď ležal na gauči, na chrbte, hral sa na mobile. Otec prišiel z chodby a nasadil mu putá na jednu ruku. spadol mu mobil dole k zemi, do gauča, medzi neho a gauč a potom mu nasadil putá aj na druhú ruku. Potom zozadu, nevie odkiaľ, mu dal putá aj na jednu nohu aj na druhú nohu. Keď kričal, aby mu dal dole putá, tak mu otec povedal, že stratil kľúč, a keď chcel ísť za ním. tak ho to veľmi bolelo na nohách, tak si radšej sadol a stále na neho kričal. Potom otec na neho skričal, a dal mu dole putá. Ako dlho mal putá založené, si nepamätá, nevie to vôbec odhadnúť. Putá mal okolo ruky, cítil, že ich tam má. pociťoval bolesť, ako keby mu do ruky a nohy neprúdila krv. Keď mama ešte žila, vtedy videl putá, otec ich mal v taške, a keď mama zomrela, už ich nevidel. Keď sa domáhal zloženia pút. snažil si dať putá cez ruku dole, ale strašne to bolelo. Keď odišli do Čadce, povedal tete len o tých putách. Keď poslal tete J. cez messenger fotku pút, ona mu odpísala, keď dakde otec odbehol, tak komunikoval s tetou J., v Čadci mal mobil a zdá sa mu, že s tetou aj telefonoval. Nepovedal jej o putách, až keď prišiel domov, začal jej hovoriť, ako mu dal otec putá, teta mu dávala otázky a on jej odpovedal, že mu dal otec putá najskôr na ruky a potom na nohy. nepamätá si. čo teta hovorila. Tete poslal fotku pút cez messenger a tam je rýchlo napísal, ona mu odpísala, nemohol odpísať, lebo bol otec za ním. Maloletý najskôr uviedol, že v Čadci nemal mobil, potom povedal, že mobil mal, taktiež vypovedal, že s tetou komunikoval, a že jej aj telefonoval, všetko jej nepovedal, lebo vždy, keď jej volal, bol pri ňom otec a stále sa na neho pozeral, o putách povedal tete, až keď prišiel domov. Na otázky môjho obhajcu maloletý odpovedal, že teraz otcovi všetko vrátil, ako sa k nemu správal. Keď prišiel s otcom do bytu v Brezne, pozeral televízor. Otec bol na jednom gauči na mobile a na druhom bol on v tej istej miestnosti. Keď sa vrátili do Brezna, prišli pre neho teta J. aj s jej manželom, obidvom to povedal naraz. Nepamätá si, či sa pýtal tety Zuzky, prečo nezavolala políciu,

keď jej poslal fotku. Keď je pri fotografii nôh s putami srdiečko, to znamená, že ju má rád. Nepamätá si, čo mu teta napísala. Otec ho nebil, ani mu nenadával. Otca videl fajčiť v Čadci. Že by pil alkohol, si nepamätá. Keď bol na návšteve u otca, tak si s tetou J. písal, o čom si písali, si nepamätá. Čo robil na druhý deň, po tom, ako sa vrátil domov, si nepamätá. Na otázku, že prečo išiel k otcovi v pondelok, keď sa ho bál, maloletý odpovedal, že si nepamätá. Na otázku, na základe čoho išiel vypovedať na políciu, maloletý neodpovedal. V súdnom konaní vypovedal pravdu, nepamätá si, či ho sudca vypočúval.

Poukazujem na to, že maloletý nevypovedal zhodne pokiaľ ide o spôsob, akým mu mali byť založené putá, pri podávaní trestného oznámenia dňa 4.2.2019 a pri jeho výpovedi dňa 11.9.2019. Taktiež nevypovedal zhodne ani o spôsobe komunikácie so J. K. v dňoch 1.2. - 3.2.2019. Aj to svedčí o možnej manipulácii maloletého zo strany J. K., na čo som poukazoval tak v priebehu prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní. Poukazujem tiež na to, že keď bol vyhotovený prepis výpovede maloletého zo dňa 11.9.2019, tento nie je úplný, nakoľko nezachytáva všetky otázky, ktoré položil maloletému I. B. môj obhajca, ani odpovede maloletého tak, ako sú tieto zaznamenané na obrazovo-zvukovej nahrávke. Okrem toho súd sa vôbec nezaoberal a nereagoval v odôvodnení napadnutého rozsudku tým, ako svedok F. B. B. L., príslušník OKP Brezno, vypovedal a odpovedal na otázky môjho obhajcu na hlavnom pojednávaní, že: ..."ja som nezabezpečil, aby bola vykonaná ohliadka tela maloletého. Vyjadril sa, že nemá zranenia, nešiel na ošetrovanie, ja som to len spísal. Bolo to aj s odstupom času. Ja som ho neprehliadal. Ja som hovoril výlučne s p. K.. Maloletý bol vedľa p. K.. Ja som sa ho nepýtal veci, vedel som, aké je to citlivé. Riško jej v podstate prikyvoval, on sedel vedľa nej, nerozprával. Počúval, čo hovorila." Z uvedeného je zrejmé, že nakoľko svedkyňa J. K. podávala trestné oznámenie dňa 4.2.2019 o 15.05 hod., pričom v kontakte s uvedeným policajtom bola už od dopoludňajších hodín toho dňa, pričom bol pri jej rozhovore s policajtom prítomný aj maloletý a maloletý podával trestné oznámenie dňa 4.2.2018 o 18.15 hod., kedy bol od doby, keď odo mňa odišiel a prevzala si ho J. K., do podania trestného oznámenia o 18.15 hod. opätovne v kontakte so svedkyňou J. K., vedel, čo táto vypovedala a jeho výpoveď bola tak ovplyvnená tým, čo vypovedala svedkyňa J. K.. Aj z tohto dôvodu preto nemožno považovať výpovede maloletého či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní za vierohodné a použiteľné ako dôkaz slúžiaci na moje odsúdenie.

Na hlavnom pojednávaní vykonanom dňa 11.4.2025 súd vypočul svedka - poškodeného I. B., ktorý bol v čase výsluchu už plnoletý. Výsluch tohto svedka navrhla prokurátorka. Poukazujem na to, že výsluch tohto svedka neuložil vykonať v zrušujúcom uznesení odvolací súd. Najskôr vypočúvala svedka prokurátorka, následne obhajca a samosudca. K výpovedi svedka - poškodeného som sa ako obžalovaný vyjadril. Výsluch tohto svedka nepriniesol žiadne nové skutočnosti, ktoré by nemal súd k dispozícii v čase, keď bola prečítaná výpoveď maloletého svedka - poškodeného z prípravného konania, ktorého výsluch sa uskutočnil dňa 11.9.2019 tak, ako naň poukazujem vyššie. Súd prvého stupňa považoval tento výsluch svedka - poškodeného na hlavnom pojednávaní dňa 11.4.2025 za rozhodujúci dôkaz, keď skonštatoval, že tomuto svedkovi uveril, nezistil žiaden dôvod na to, aby mu neuveril, a ak by mu neuveril, tak by musel byť presvedčený, že svedok klame, a teda by mal byť za to stíhaný pre trestné činy krivé obvinenie a krivú výpoveď.

S takouto argumentáciou súdu sa nemožno stotožniť.

Pokiaľ ide o výsluch svedka - poškodeného I. B. na hlavnom pojednávaní dňa 11.4.2025, tento sa okrem iných skutočností vyjadril, že v čase skutku mal ku mne odpudzujúci vzťah, pričom len vo všeobecnej rovine popisuje skutočnosti týkajúce sa skutku tak, ako je tento uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Vyjadril sa, že si nepamätá, akej farby mal ponožky (č.l. 3 zápisnice o hlavnom pojednávaní). Sudcom bola svedkovi - poškodenému I. B. následne predložená fotografia z č.l. 550a, ku ktorej sa svedok vyjadril, že sú to jeho nohy, že je to z blízka odfotené, podľa neho to nie je veľká noha. Tie ponožky sú jeho. Pamätá si, že mal také modré časti na špičkách a na päte. To, na čom má nohy, je asi sivá deka, ktorá bola v byte. Nohy má na hnedom gauči, ktorý vidno v pozadí a vľavo vidno telku.

Postup sudcu, ktorý predložil fotografiu svedkovi - poškodenému I. B., nemá oporu v Trestnom poriadku, a preto vyjadrenie svedka - poškodeného k tejto fotografii tak, ako je zachytené v zápisnici o hlavnom pojednávaní, nemôže byť použité ako dôkaz. Ak sa má výsluchom zistiť totožnosť nejakej veci, ide o rekogníciu, ktorá je upravená v ustanovení § 126 Tr. por.

Podľa § 126 ods.1 Tr. por., ak sa má výsluchom zistiť totožnosť nejakej osoby alebo veci, vyzve sa obvinený, aby ju opísal. Až potom sa mu má osoba alebo vec ukázať, a to medzi viacerými osobami podobného zovňajšku alebo vecami toho istého druhu.

Podľa § 126 ods.2 Tr. por., rekogníciu možno vykonať aj podľa fotografií, prípadne s použitím technických prostriedkov.

Podľa § 126 ods.3 Tr. por., k rekognícii treba vždy pribrať nezúčastnenú osobu.

Podľa § 138 Tr. por., ustanovenia § 123 až 126 o výsluchu obvineného sa primerane použijú aj na výsluch svedka, na konfrontáciu medzi svedkami, ktorí už boli vypočutí a na rekogníciu.

Súd sa týmito ustanoveniami neriadil, predložil svedkovi - poškodenému fotografiu, na ktorej sú zachytené nohy s putami a ponožkami, hoci svedok - poškodený sa predtým výslovne vyjadril, že si nepamätá, akej farby mal ponožky, ponožky ani nepopísal.

Aj keď skutočnosti, ktoré uviedol svedok - poškodený na hlavnom pojednávaní dňa 11.4.2025, po tom, ako mu bola predložená fotografia súdom, nemožno podľa môjho názoru použiť ako dôkaz, považujem za potrebné poukázať na to, že nemôže z procesného hľadiska a platných zásad trestného konania obstať to, čo uvádza súd na č.l. 35 rozsudku, a to: „Z výpovede poškodeného vyplynuli aj ďalšie veci, a to, že má nohy na sivej deke a zrejme na sedačke a je tam nejaký televízor. Keď si súd pozrel fotografiu z fotodokumentácie z č.l. 43 fotografia č. 6. kde sú fotografie z obývačky obžalovaného, tak tam je viditeľná presne podobnej farby sedačka, podobnej farby nábytok a dokonca aj tá svetlá deka je na tej tmavej sedačke. Uvedené vybavenie bytu sa javí súdu byť veľmi podobné až zhodné s tým, na čom sú spútané nohy na danej fotografii. Uvedené veci korešponujú s tým, čo vypovedal pred súdom poškodený.

Ide len o hodnotiaci úsudok súdu, ktorý nebol objektívne overený žiadnym dôkazom. V prípravnom konaní som pritom žiadal, aby bola výpoveď maloletého - poškodeného o tom, ako som mal skutok spáchať, preverená na mieste formou previerky výpovede maloletého - poškodeného a v rámci nej vykonaním vyšetrovacieho pokusu, pričom vyšetrovateľ PZ mi takýto dôkazný návrh odmietol a s jeho postupom sa stotožnil aj dozorujúci prokurátor.

Bez povšimnutia súdu zostala aj skutočnosť, že podľa znalkyne A. B. N., A., ktorá vypracovala znalecký posudok na maloletého - poškodeného, je jeho dlhodobá pamäť na úrovni hlbokého podpriemeru. Túto skutočnosť uvádzam aj z toho dôvodu, že niektoré skutočnosti, ktoré uvádzal svedok - poškodený I. B. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 11.4.2025, neuvádzal pri podávaní trestného oznámenia, ani pri jeho výsluchu dňa 11.9.2019, ktoré boli vykonané v krátkom časovom odstupe odo dňa, keď mal byť skutok spáchaný, pričom hlavné pojednávanie dňa 11.4.2025 bolo vykonané po viac ako 6. rokoch odo dňa, keď mal byť skutok spáchaný. Tvrdím, že negatívny postoj svedka - poškodeného voči mne, je výsledkom dlhodobého vplyvu svedkyne J. K., ktorá mala po smrti jeho matky voči mne negatívny vzťah a bola ochotná urobiť čokoľvek, aby jej bol maloletý - poškodený zverený do osobnej starostlivosti. Práve začatie trestného stíhania a vznesenie mi obvinenia pre skutok, ktorý mal byť spáchaný dňa 1.2.2019, bolo tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá spôsobila, že jej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti odvolacím súdom, aj keď súd prvého stupňa jej návrh na zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti zamietol.

Zostalo nevysvetlené, prečo vyšetrovateľ PZ neprizval k výsluchu maloletého dňa 11.9.2019 znalkyňu A. B. N. A., ktorá bola pribratá do konania dňa 6.2.2019, ktorá v ten istý deň vykonala znalecké skúmanie maloletého I. B. a bola aj k výsledkom tohto vyšetrenia vypočutá ako znalkyňa dňa 6.2.2019. Výsluchu maloletého dňa 11.9.2019 sa zúčastnila Mgr. G. C. ako psychológ, ktorá bola uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 10.9.2019 pribratá do konania ako znalkyňa z odboru psychológia za účelom psychologického vyšetrenia maloletého I. B.. Táto skutočnosť však nebola mne ani môjmu obhajcovi pri výsluchu maloletého I. B. dňa 11.9.2019 známa a uznesenie o pribratí znalkyne B. G. C. do konania bolo doručené mne a obhajcovi až po výsluchu maloletého. Na základe podanej sťažnosti proti tomuto uzneseniu o pribratí znalkyne B. G. C. do konania bolo toto uznesenie uznesením prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín sp.zn. 3KPt 16/19/3300-10 zo dňa 17.10.2019zrušené ako nezákonné.

Pokiaľ ide o znalkyňu A. B. N. A., táto bola v konaní od začatia trestného stíhania až do skončenia prípravného konania vypočúvaná celkom 5 krát, a to v dňoch: 6.2.2019. 15.3.2019. 22.11.2019, 19.5.2020 a 17.12.2021. Znalkyňa nemala pri vypracovaní znaleckého posudku, ktorý vypracovala dňa 22.2.2019. k dispozícii úplný vyšetrovací spis a tento nemala k dispozícii ani pri poslednom výsluchu, ktorý bol uskutočnený dňa 17.12.2021. Znalkyňa A. B. N. A. postupne, v rámci jej výsluchov, menila svoju výpoveď, pokiaľ ide o vierohodnosť výpovede maloletého I. B..

Keď bola vypočúvaná A. B. N. A. ako znalec dňa 6.2.2019, okrem iných skutočností uviedla: Maloletý spolupracoval, jeho výpovede boli s výraznými latenciami, vonkajší prejav nezodpovedal obsahu jeho vyjadrení k vyšetrovanej veci (počas uvádzania kľúčových momentov nasadzovania pút otcom sa usmieval).

K vyšetrovanej veci rozpráva spontánne, jeho rétorika nie je typicky detská, sú prítomné vzdorovité, negativistické opozičné postoje voči otcovi až po hranicu provokovania

- Nie je v úplnosti „zdravý“ vplyv tetý maloletého v jej výchovnom prostredí

- Nebolo zistené, že by maloletý mal strach z bezprostredného fyzického napadnutia alebo ohrozenia zo strany otca. Skôr sa obáva, že by bol stále so svojím otcom a nebol by s rodinou svojej tetý.

Vo všeobecnosti možno výpovede maloletého označiť za menej vierohodné.

Pri výsluchu dňa 15.3.2019 znalkyňa A. B. N. A. na otázku vyšetrovateľa PZ odpovedala, že na základe psychologického vyšetrenia sa nemožno exaktne vyjadriť, či výpoveď maloletého je pravdivá alebo nie. Pri výsluchu dňa 22.11.2019 (o termíne výsluchu nebol vyzrozmnený môj obhajca ani ja) znalkyňa A. B. N. A. už na otázku vyšetrovateľa PZ odpovedala, že výpoveď maloletého možno vzhľadom k jeho veku, osobnostnej štruktúre, považovať skôr za vierohodnú, aj keď sú v znaleckom posudku konštatované fantazijné zložky v jeho prežívaní. Celkovú vierohodnosť výpovedí môže modifikovať aktuálne výchovné prostredie maloletého, kde môže preberať vyjadrené názory a postoje a prežívať ich ako svoje vlastné. Konkrétne vykonštruovanie opisu vyšetrovaného skutku možno vylúčiť.

Pri výsluchu dňa 19.5.2020 znalkyňa A. B. N. A. sa odmietla oboznámiť s aktuálnym vyšetrovacím spisom a na otázky vyšetrovateľa PZ odpovedala, že aj všeobecná aj špecifická vierohodnosť výpovedí maloletého je znížená ňou popisovanými fenoménmi. Na otázku môjho obhajcu, či mala znalkyňa pred dnešným výsluchom k dispozícii úplný vyšetrovací spis, teda aj dôkazy, ktoré boli vykonané po 6.2.2019, znalkyňa odpovedala, že nemala dôvod mať k dispozícii ďalšie materiály, pretože predmetom jej výsluchu je podaný znalecký posudok. Znalkyňa tiež priznala, že nemala k dispozícii spisový materiál z civilných konaní týkajúcich sa maloletého, ale v prípade, že by ich mala k dispozícii, tak by tieto mohli dokresliť celkovú situáciu a vývin vzťahov jednak v jadrovej rodine maloletého a jednak v širšom príbuzenstve. Pokiaľ znalkyňa vo svojom znaleckom posudku uviedla, že nezistila sklony k vedomému klamstvu u maloletého, toho sa pridržiava, lebo v rámci istého zastúpenia fantazijnej zložky v jeho psychike môže ísť o nevedomé klamstvo aj v rámci istej miery sugestibility, ktorú je tiež v jeho vývinovom období možno očakávať. Na otázku môjho obhajcu, že znalkyňa pri výsluchu dňa 15.3.2019 na otázku vyšetrovateľa PZ, či považuje výpoveď maloletého I. B. za pravdivú, sa vyjadrila, že na základe psychologického vyšetrenia sa nemožno exaktne vyjadriť k tomu, či výpoveď maloletého je pravdivá alebo nie. či môže takúto odpoveď vysvetliť, znalkyňa odpovedala, že nielen u maloletého, ani u žiadneho iného človeka nemožno v úplnosti označiť výpoveď za pravdivú. O to viac nemožno o úplnej pravdivosti výpovede hovoriť u maloletého dieťaťa v pubertálnom období. Na ďalšiu otázku môjho obhajcu, ako je možné, vzhľadom na charakter skutku, ktorý je predmetom trestného konania, z psychologického hľadiska vo vzťahu k maloletému vysvetliť, keď tento mal byť natoľko stresovaný z nasadenia pút. ktoré mu mal otec nasadiť dňa 1.2.2019, že sa dňa 4.2.2019 nezúčastnil vyučovania, pričom v ten istý deň neprotestoval, aby bolo vykonané stretnutie s jeho otcom v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. v tom istom byte, v ktorom bol len s otcom, pričom v tomto byte mu mali byť 3 dni predtým nasadené putá, znalkyňa odpovedala, že dalo by sa očakávať, že po predmetnom zážitku maloletý nebude chcieť ísť k svojmu otcovi, ale maloletí sa prispôsobujú rozhodnutiam dospelých. Keďže znalkyňa nemala k dispozícii vyjadrenie maloletého, ako sa prípadne vtedy cítil a ako riadila následné stretnutie maloletého s otcom jeho teta, u ktorej bol, znalkyňa sa nemohla kvalifikovane a úplne k tejto otázke vyjadriť. Je však málo pravdepodobné, že by dieťa išlo s radosťou a spokojne do prostredia, kde sa mu mala udiat krivda alebo trauma. Poukazujem na to, že znalkyni nič nebránilo sa oboznámiť s dôkazmi, ktoré boli vykonané po 6.2.2019 vrátane výsluchu maloletého I. B. dňa 11.9.2019 a tiež s výpoveďami J. K. a ďalších svedkov, ktoré sa nachádzali v spisovom materiáli. Vyšetrovateľ PZ a tiež dozorujúci prokurátor však takéto odpovede znalkyne akceptovali bez toho, aby požiadali znalkyňu, aby sa oboznámila s úplným vyšetrovacím spisom, a tak mohla vyčerpávajúco odpovedať na otázky kladené mnou a mojím obhajcom.

Znalkyňa A. B. N. A. bola vypočutá dňa 17.12.2021, bez prítomnosti mojej a môjho obhajcu, pričom sa pred výsluchom oboznámila len s CD nosičom, ktorý obsahoval obrazovú a zvukovú nahrávku výsluchu maloletého I. B. a opäť sa neoboznámila s úplným vyšetrovacím spisom, hoci tento jej bol k dispozícii. Znalkyňa A. B. N. A. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní, okrem iných skutočností, vypovedala, že rétorika maloletého nebola typicky detská, lebo sa vyjadroval takým spôsobom, ktorý nezodpovedá osobnosti maloletého I. B.. Znalkyňa pripustila, že maloletý mohol byť ovplyvnený svojím prostredím, t. j. prostredím, v ktorom sa nachádzal, keď ho mala v dočasnej starostlivosti jeho teta.

Dieťa vo veku maloletého, v čase, keď sa mal skutok stať, je jednoznačne ovplyvniteľné.

Keď sa maloletý pri popisovaní skutku usmieval, znalkyňa nevedela určiť, z akého dôvodu. Znalkyňa na otázku môjho obhajcu nevedela bližšie vysvetliť, prečo menila postupne, ako bola vypočúvaná, svoje závery ohľadom vierohodnosti výpovede maloletého. Znalkyňa teda pripustila, že maloletý bol ovplyvňovaný jeho tetou, prípadne niekým iným, keď konštatovala, že maloletý je vysoko ovplyvniteľný výchovným prostredím (svojou tetou), teda v čase skutku bol. Keď znalkyňa na otázky sudcu odpovedala, že kompletne vymyslenie vyšetrovaného skutku maloletým môže vylúčiť, bližšie tento svoj záver nevysvetlila a konajúci sudca je v tomto smere ani ďalšie otázky nedal. V tejto súvislosti poukazujem na to, že tvrdenie znalkyne sa javí ako rozporuplné, keď na jednej strane tvrdí, že maloletý

si kompletne nemohol vymyslieť vyšetrovaný skutok a na druhej strane pripúšťa, že maloletý bol v tom čase vysoko ovplyvnilý svojou tetou.

Považujem za potrebné zdôrazniť, že znalec psychológ pri hodnotení výpovede maloletého je povolaný vyjadriť sa k tým vplyvom osobnosti maloletého, ktoré môžu mať vplyv na jeho vierohodnosť, nie je však oprávnený vyjadrovať sa k otázke, či výpoveď maloletého je vierohodná.

Ja od začatia trestného stíhania, a tiež po vznesení obvinenia, popieram spáchanie skutku, pre ktorý bola na mňa podaná obžaloba, a z ktorého som bol v napadnutom rozsudku uznaný za vinného. Na svojich vyjadreniach zotrvávam, ale zároveň poukazujem na to, že súd prvého stupňa sa s mojou obhajobou v odôvodnení napadnutého rozsudku opäť dostatočne nevysporiadal.

Pri výsluchu dňa 12.5.2020 som sa podrobne vyjadril, ako prebehlo stretnutie s mojím synom v dňoch 1.2.2019 až 3.2.2019, čo sme robili, kde sme sa nachádzali. Poprel som spáchanie skutku, pre ktorý mi bolo vznesené obvinenie. Pri výsluchu som predložil listinné dôkazy, ktoré tvorili prílohu zápisnice o mojom výsluchu č. 1 - 22. Pokiaľ ide o mnou predložené prílohy, vo svojej výpovedi som sa vyjadril k dôvodom, prečo tieto listinné dôkazy považujem za dôležité z hľadiska mojej obhajoby, aj pokiaľ ide o prebiehajúce civilné konania týkajúce sa maloletého I. B.. Poukázal som tiež na časové súvislosti konania J. K. a B. K.. Tiež som v rámci môjho výsluchu navrhol vykonať konkrétne dôkazy. Keď som bol vypočúvaný ako obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 5.10.2022, opäť som poprel spáchanie skutku, pre ktorý bola na mňa podaná obžaloba, zdôraznil som, že skutok je vymyslený účelovo, len aby J. K. získala môjho syna do svojej opatery. Vyjadroval som sa opätovne k vykonaným dôkazom v prípravnom konaní. Poukázal som na to, že som nemal absolútne žiaden motív, aby som sa dopustil protiprávneho konania voči môjmu synovi. Spochybnil som fotografiu nôh s putami. Opätovne som navrhoval vyšetrenie svedkyne J. K. znalcom. Vyjadroval som sa k výpovediam svedkov J. K. a B. K.. Položil som otázky svedkyni B. M. N., vyjadroval som sa k oboznámenému obrazovo-zvukovému záznamu výsluchu maloletého I. B.. Skutočnosti, ktoré som uvádzal, sú zaznamenané jednak v zvukovej nahrávke z tohto hlavného pojednávania a tiež v zápisnici z hlavného pojednávania. Taktiež som sa vyjadroval k vykonaným dôkazom na hlavnom pojednávaní dňa 21.10.2022, položil som svedkovi F. B. B. L. otázky. Tiež som položil otázky svedkyni B. O. H. a vyjadroval som sa k prečítaným výpovediam svedkov. Vyjadril som svoj názor ohľadom aplikácie messenger a vyjadril som sa k výsluchu znalca T. E. V.. Podobne som reagoval aj na vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní dňa 9.11.2022, na ktorom bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Obsah mojich vyjadrení a mojej záverečnej reči je zrejмый zo zvukovej nahrávky z tohto hlavného pojednávania a tiež zo zápisnice z hlavného pojednávania.

Argumenty súdu prvého stupňa, ako sa tento vyrovnal s mojou obhajobou, sú opäť nepresvedčivé, jednostranne vyhodnotené v môj neprospech, čo robí opäť napadnutý rozsudok nepreskúmateľným, nezákonným a sú dané dôvody na jeho / zrušenie odvolacím súdom/.

V ďalšej časti odôvodnenia môjho odvolania chcem poukázať na výpovede svedkov J. K. a B. K., o ktoré, ako o nepriamy dôkaz, opiera súd prvého stupňa odsudzujúci rozsudok. Tieto -výpovede uvádzam v časovej postupnosti, aby bolo zrejmé odvolaciemu súdu, ako tieto svedkovia vypovedali v priebehu prípravného konania a na hlavnom pojednávaní o skutočnostiach majúcich význam pre rozhodnutie súdu, odlišne a rozporne.

J. K. podala dňa 4.2.2019 o 15.05 hod. na OR PZ Brezno, odbore kriminálnej polície Brezno trestné oznámenie. Urobila tak po tom, ako bol maloletý I. B. o 15.00 hod. odovzdaný mne, ako jeho otcovi, v zmysle rozhodnutia súdu. Trestné oznámenie s ňou spisoval vyšetrovateľ PZ kpt. Mgr. B. L.. Oznamovateľka J. K. v podanom trestnom oznámení poukázala na to, že dňa X.X.XXXX zomrela jej sestra F. K.. V trestnom oznámení uviedla, že sa ma syn bojí, že bol viac naviazaný na matku, keď žila, že ma syn odmieta, lebo sa ma bojí a že je mu lepšie, keď sa ona o neho stará. V zmysle rozhodnutia Okresného súdu Brezno č.k. 8P/222/2018-21 zo dňa 20.11.2018 bol upravený styk maloletého so mnou, že som oprávnený sa stýkať so svojím synom v nepárnom kalendárnom týždni od piatku od 16.00 hod. do nedele do 17.00 hod. Dňa

1.2.2019 mi odovzdala syna, pričom okolo 17.30 hod. jej môj syn poslal cez aplikáciu messenger fotografiu, ako má spútané nohy s putami s textom: „on mi dal putá na nohy aj ruky“. Ona mu odpísala: „to čo jee“. Keď si bola v nedeľu o 17.00 hod. I. vyzdvihnúť, už v aute jej začal rozprávať, čo sa dialo s putami. Riško jej to opísal tak, že ležal v obývačke na gauči bosý a v rukách mal mobil. Pristúpil som k nemu tajne, a dal som mu najskôr na jednu nohu časť pút a potom rýchlo na druhú nohu druhú časť pút. tieto som zacvakol, takže putá boli riadne založené. Potom som vytiahol zo zadnej strany nohavíc aj druhé putá a spútal som mu aj obidve ruky tak, že som mu svojou rukou chytil obidve ruky a potom ich spútal. Mal som mu povedať „aha. a teraz mi neutečieš k tej J.!“ Potom jej I. povedal, že si zobral tými spútanými rukami mobil, ktorý mu spadol na gauč, odfotoval si s ním spútané nohy a poslal jej fotku na messenger. Ako dlho mal založené putá, to nevedel presne časovo ohraničiť, bola to polhodina, možno

aj viac. Potom som mu putá zložil. I. sa bojí a odmieta ku mne ísť. Vzhľadom na tieto udalosti chce, aby bol skutok citlivo riešený, pretože I. dnes nechcel ísť ani do školy.

Už pri podávaní trestného oznámenia vyznela výpoveď J. K. v tom smere, že sa ma môj syn bál, že bol zo založenia pút taký stresovaný a traumatizovaný, že nechcel ísť ani do školy, ako nepresvedčivá, nakoľko zo znaleckých posudkov a výpovedí znalcov PhDr. B. N.. A. a B. E. H. vyplynulo, že zážitok s putami nebol pre môjho syna taký stresujúci a traumatizujúci, ako to uvádzala J. K., ale že viac bolo pre neho stresujúce to, že sa musel zúčastňovať súdnych pojednávaní týkajúcich sa jeho zverenia do výchovy.

Keď bola svedkyňa J. K. vypočúvaná dňa 5.2.2019 v podstate uvádzala skutočnosti tak, ako v trestnom oznámení, pričom uviedla, že po tom, ako jej bola zaslaná fotografia nôh s putami a pri nej bol text „on mi dal putá na nohy aj ruky“, na čo napísala „to čo jee“, sa jej odvtedy I. neozval a na messengeri bol neaktívny. Ona mu nevolala, iba stále sledovala jeho aktivitu na messengeri a okolo 20.00 hod. jej I. napísal, že išli do Čadce. V piatok s ním už nekomunikovala. Na druhý deň ráno mu napísala, že čo robí a on jej v Čase o 16.43 hod. napísal, že prišli z Poľska. Na jej ďalšie správy odpisoval veľmi stroho. Dňa 3.2.2019 o 17.00 hod. bol I. vyzdvihnutý jej manžel B. K., pričom hneď v aute manželovi vravel, ako mu tie putá nasadzoval. Už tuje rozpor medzi tým, čo uvádzala J. K. v podanom trestnom oznámení, keď uvádzala, že si bola v nedeľu o 17.00 hod. I. vyzdvihnutý a už v aute jej začal rozprávať, čo sa dialo s putami. Vo výpovedi dňa 5.2.2019 svedkyňa vypovedala, že jej to porozprával až keď prišiel s jej manželom domov.

V tejto výpovedi J. K. vypovedala, že I. bol taký vyčerpaný, že nešiel ani do školy. Pri podávaní trestného oznámenia svedkyňa uvádzala, že I. nevedel časovo ohraničiť dobu, po ktorú mal nasadené putá, že to mala byť polhodina, možno viac, pričom pri výpovedi dňa 5.2.2019 svedkyňa uvádzala, že keď sa ho znova pýtala na nasadenie pút, tak jej z toho vyplynulo, že to mohlo byť 15-20 minút, čo mal putá nasadené. Svedkyňa pri tejto výpovedi priznala, že I. chcela do svojej osobnej starostlivosti už v decembri 2017.

Keď bola svedkyňa J. K. vypočúvaná dňa 8.3.2019, svoju výpoveď z 5.2.2019 dopĺňala o nové skutočnosti, pričom priznala, že bola taká situácia, že som jej mal syna odovzdať o 17.00 hod., a keď volala I. o 17.06 hod., že kde je, tak jej povedal, že ho otec nechce pustiť, a keď povedala I., aby si dal telefón hlasito a povedala mi do telefónu, nech syna pošlem dole, že som mal na ňu arogantne kričať, pričom som jej povedal, že nech si zavolám hliadku polície, že mi ho dá len vtedy, ona zavolala hliadku polície, ktorá s ňou prišla pred byt, v ktorom som sa nachádzal, pričom som mal hliadke vyčítať, že keď si ich J. K. zavolá, tak že sú tam za 10 minút, a keď ich zavolá on. tak prídu do pol hodiny. Týmto chcem poukázať na to, že je ťažko pochopiteľné a vysvetliteľné, prečo nezavolala J. K. hliadku polície po tom, ako mala obdržať fotografiu s putami na nohách, keď v prípade, že som meškal s odovzdaním jej môjho syna, volala hliadku polície takmer ihneď. Svedkyňa J. K. menila dôvody vo svojich výpovediach, prečo tak neurobila. Pri výsluchu dňa 8.3.2019 svedkyňa J. K. vypovedala, že po obdržaní fotografie a správy od maloletého I. B. nevolala hneď na políciu, lebo ma pozná aký som, že som mal doma bežne putá aj za života jej sestry a tiež si neskôr našla správu, pri ktorej bolo srdiečko, čo znamenalo, že už som mu dal dole putá, tak nechcela robiť paniku a predčasné uzávery. Dohodla sa s manželom, keďže útržkovitá komunikovala cez messenger s I., že v nedeľu, keď príde, sa dozvedia, čo sa dialo. Keď však bol vypočúvaný maloletý I. B. dňa 11.9.2019, na otázku môjho obhajcu, čo znamenalo srdiečko, keď mal poslať fotografiu s putami, maloletý odpovedal, že srdiečko znamenalo, že ju má rád. Aj v tomto je výpoveď svedkyne J. K. a maloletého I. B. rozporná. Ďalej vypovedala, že I. jej ešte v piatok napísal správu, a to potom, ako mu otec založil putá, že už sú v Čadci a nechce si míňať dáta a zajtra sa ide do Poľska kúpať, čo bolo dňa 1.2.2019 o 20.00 hod. Na čísle liste 7 zápisnice o výsluchu svedkyne zo dňa 8.3.2019, na otázku vyšetrovateľky, svedkyňa vypovedala, že keď ešte sestra žila, tak putá v byte nevidela, keď chodila upratovať byt po smrti jej sestry, tak putá nevidela nikde, ani bežne položené. Dokonca mala aj kľúče od bytu, kde kedykoľvek prišla, putá nevidela nikde voľne položené. Svedkyňa aj o putách vypovedala rozporne na č. 1. 6 a č. 1. 7 zápisnice o jej výsluchu dňa 8.3.2019. Na č. 1. 8 zápisnice o výsluchu však opäť vypovedala, že keď jej sestra ešte žila, a keď jej občas pomáhala upratovať, tak v šuplíku videla klasické kovové putá.

Svedkyňa J. K. uviedla do zápisnice o výsluchu dňa 10.10.2019, že približne o 17.00 hod. jej I. poslal správu s fotkou, kde mal spútané nohy, pozrela si tú fotku neskôr. Na to mu hneď napísala, že čo to je a on jej napísal, že otec mu spútal aj ruky aj nohy. Keď si to písali, I. mal putá z rúk aj z nôh dole, písal jej, že cestujú do Čadce a myslí si, že to bolo okolo 18.00 hod., ale tento čas nevie presne, bola tma a písal jej tie správy z auta. Uistila sa, že či je v pohode, napísal jej, že áno, že cestujú do Čadce, a že jej napíše, keď tam dôjdu. Takto spolu komunikovali písomne až do nedele, nakoľko som mu nedovolil s ňou komunikovať telefonicky. Túto fotku, na ktorej boli nohy spútané putami, preposlala kamarátke a manželovi, nakoľko nebol doma. hneď mu zavolať, aby prišiel domov a prišiel asi za 20 minút. Keď prišiel manžel domov, situáciu spolu vyhodnotili tak, že počkajú do príchodu I.. nakoľko v 12. rokoch je

veľmi vyspelý, chceli vedieť, čo sa vlastne stalo, ako to prebiehalo, a či sa mu ešte otec niečím iným vyhráždal. Riško jej v sobotu ráno písal, že idú niekde do wellness do Poľska. Políciu neupovedomila hlavne preto, aby I. nespanikáril, aby neušiel v C., aby sa niečo nestalo a otec sa nedozvedel, čo má v telefóne. Vždy sa uistovala písomnou formou, či je všetko v poriadku. V nedeľu o 17.00 hod. manžel prišiel pre I., a tento mu v aute sám od seba začal rozprávať situáciu, ktorá sa stala s putami. Najprv to povedal manželovi, a keď prišli domov, celú situáciu opätovne porozprával odznova. Keď sa I. pýtala, ako dlho mu nechal putá, nevedel to povedať, ale keď sa mu snažila časovo to ozrejmiť, tak sám povedal, že asi 20 minút. Na otázku vyšetrovateľa, prečo nevolala hneď políciu, keď jej poslal I. fotografiu nôh v putách odpovedala, že keď si našla fotku a napísala I., že čo to je, tak už cestovali do Čadce, nechcela v ňom vzbudiť stres, nepokoj, a aby neušiel, keby niekde zastali na pumpe. Celý čas, keď si s ním písala, tak som sa mu už nevyhráždala, písal, že idú do Čadce a že je OK. Na otázku môjho obhajcu, či má aj ku dňu konania výsluchu 10.10.2019 jej komunikáciu s maloletým I. B. od okamihu, keď ho odovzdala dňa 1.2.2019 otcovi až do jeho prevzatia dňa 3.2.2019, odpovedala, že ju nemá, nakoľko im to pripomína ťažké chvíle a nevidela dôvod si ju držať v telefóne. Správy vymazala z telefónu asi koncom mája.

V pondelok, ráno o 8.00 hod., zavolala vyšetrovateľovi B. L., pretože riešil s nimi psychické týranie dieťaťa, keď otec umiestnil svoje dieťa do Detského domova v Q.. Dohodli sa, aby prišli o 9.00 hod. Vyšetrovateľ B. L., po vypočutí I., sa kontaktoval s prokurátorkou F. B.'V., a tá v zapätí požiadala pána L., či by nemohli prísť na prokuratúru. Prišli na prokuratúru k prokurátorky F. B. aj s vyšetrovateľom B. L.. Prokurátorka F. B. sa I. opýtala, že keď ho otec spútal, či pri tom ležal alebo sedel, následne oni počkali vonku a pani prokurátorka sa rozprávala s vyšetrovateľom, a potom spoločne všetci traja odišli. Následne, v pondelok o 15.00 hod., odovzdala maloletého I. otcovi, ktorý mal právo sa s ním stretávať na základe súdneho rozhodnutia, urobila tak aj po komunikácii s vyšetrovateľom a prokurátorkou, aby nemarili vyšetrovanie. I. odovzdala o 15.00 hod. so strašným prehováraním a vysvetlením I. situácie a stálou komunikáciou SMS, keď bol I. pri svojom otcovi, že ak sa niečo stane, nech jej dá hneď vedieť. Otec dieťaťa o 17.00 hod. poslal I. dole. Za života sestry v byte pána B. v spálni a v nočnom stolíku, videla aj putá. Na otázku obhajcu, že vypovedala v tom smere, že keď sa maloletého I. B. pýtali, ako dlho mal založené putá, a že nevedel na to odpovedať, sa mu snažila čas priblížiť, aby to bližšie vysvetlila ako, svedkyňa odpovedala, že I. si ľahol v obývačke na gauč, ležal tam a pozerali sa na hodinky, prešlo 5 minút, ona sedela vedľa neho, prešlo 10 minút. I. povedal, že ešte dlhšie, keď prešlo 15 minút, tak si tak kýval hlavou, a keď prešlo 20 minút, tak povedal, že asi tak. ale nie si je istý. Na ďalšiu otázku obhajcu, či vie svedkyňa vysvetliť, prečo pri podávaní trestného oznámenia dňa 4.2.2019 uviedla, že v nedeľu maloletého I. vyzdvihla o 17.00 hod. ona, a že už v aute jej začal rozprávať o putách, svedkyňa odpovedala, že je to asi pomýlené. Na ďalšiu otázku obhajcu, či sa vie svedkyňa vyjadriť, že prečo dňa 5.2.2019 do zápisnice o jej výsluchu vypovedala, že po tom, ako jej maloletý I. B. poslal fotografiu, pod ktorou bol text „on mi dal putá na nohy aj ruky“, na čo ona mu okamžite napísala „to, čo jee“, a že sa jej už odvtedy neozval a na messengeri bol neaktívny, pričom do výpovede dňa 10.10.2019 vypovedala, že s ním až do jeho návratu písomne komunikovala, svedkyňa odpovedala, že keď napísala I. v aplikácii messenger, že „čo to jee“, I. svoje dáta nemal, vtedy sa musí pripojiť na nejakú wifi, hneď sa jej I. ozval a komunikovali s prestávkami. Svedkyňa priznala, že informovala maloletého I. B. o návrhoch, ktoré som podával na súd. a ktoré sa ho týkali. Taktiež priznala, že podala na mňa viacero trestných oznámení. Aj táto výpoveď svedkyne J. K. je rozporná, pričom svedkyňa nevedela vysvetliť rozpory vo svojich výpovediach.

Keď bola svedkyňa J. K. vypočúvaná dňa 5.5.2020, na otázku vyšetrovateľa PZ, čo mal oblečené na sebe maloletý I., v čase, keď sa nachádzal pri mne, odpovedala, že mal na sebe sivé ponožky so slabomodrou špičkou a pätou, sivé tepláky a vrchné oblečenie buď tričko alebo mikinu, to si už nepamätá. Ponožky boli vysoké, celé svetlosivé, päta na ponožkách bola slabomodrá a aj špička, boli klasické, žiadne iné znaky na nich neboli. Na otázku vyšetrovateľa PZ, či má ešte tieto ponožky, a či ich vie priniesť na políciu, svedkyňa odpovedala, že nie, ponožky už dávno vyhodili, nakoľko ich od nich polícia nežiadala, ale má doma fotku, ktorú jej I. poslal, keď sa to stalo. Poukazujem na skutočnosť, že svedkyňa následne vydala 4.6.2020 ponožky, ktoré mal mať v čase skutku maloletý na nohách. Keď bola svedkyňa vypočúvaná na hlavnom pojednávaní dňa 5.10.2022, tak vypovedala, že tie ponožky odložila, a že ich kúpila 7 párov rovnakých. Vypovedala, že ponožky si uchovala a vydala pre účely trestného konania. Svedkyňa si aj ohľadom tejto skutočnosti vo svojich výpovediach protirečí.

Na otázku môjho obhajcu zachytenú v zápisnici o výsluchu svedkyne J. K. dňa 5.5.2020, prečo si ponechala v mobile len fotografiu pút na nohách a vymazala všetku komunikáciu medzi ňou a maloletým I. v dňoch 1.2. - 4.2.2019, a prečo predložila polícii len fotografiu s putami a nie celú komunikáciu medzi ňou a maloletým I. od 1.2.2019 do 4.2.2019, svedkyňa odpovedala, že komunikáciu z jej mobilu vyšetrovateľom čítala, nikto jej nepovedal, že má komunikáciu stiahnuť a preposlať niekde. Komunikáciu

vymazala niektorý deň, nakoľko nemala dôvod ju držať. Fotku v jej mobile už nemala, vymazala ju aj s komunikáciou, preposlal jej ju nanovo jej manžel, kedy nevie, čas si nepamätá. Jej manžel ju mal v telefóne tiež a vytlačal ju cez jeho mobil a ako dôkaz túto fotku dali na políciu.

Svedkyňa J. K. vypovedala na hlavnom pojednávaní dňa 5.10.2022, pričom uvádzala aj také skutočnosti, ktoré neuvádzala vo svojich predchádzajúcich výpovediach a snažila sa zobrazit' ma v tom najhoršom svetle, ako nezodpovedného otca, ktorý mal problémy s alkoholom a nevedel sa postarať o svojho syna. Svedkyňa opäť uvádzala novú verziu, z akého dôvodu, po obdržaní fotografie s putami, neoznámila vec na políciu. Dokonca vypovedala, že rešpektovala vôľu maloletého, aby to neoznamovali na políciu. Svedkyňa potvrdila komunikáciu s maloletým, pričom však opäť pridala ďalšie skutočnosti, ktoré neuvádzala vo svojich výpovediach v prípravnom konaní. Vypovedala, že z vymenených správ nevyplývalo, že by bol I. rozrušený, ani že by sa ma bál.

Vypovedala, že I. v aute na nich vychrľil, čo sa odohralo v mojom byte. Vypovedala tak napriek tomu, že v prípravnom konaní uvádzala, že jej manžel bol autom pre môjho syna. a že ona v aute nebola. Svedkyňa potvrdila, že sa riadila pred podaním trestného oznámenia radami policajtky B. K., ktorá je jej známa. Potvrdila, že vyšetrovateľ, na ktorého priezvisko si nevedela spomenúť, ale začínalo sa na písmeno G., volal na Okresnú prokuratúru v Brezne prokurátorku F. B., ktorá povedala, aby aj s Riskom prišli, čo aj urobili, a spolu s vyšetrovateľom na prokuratúru prišli. Svedkyňa dokonca tvrdila, že sa neusilovala o to, aby bol môj syn u nich, čo nezodpovedá jej postupu v civilnom konaní, keď to bola ona, ktorá podala na Okresný súd v Brezne ešte dňa 11.12.2017 návrh, aby jej bol maloletý I. zverený do náhradnej osobnej starostlivosti. Vyplýva to z rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 8P/244/2017 z 26.7.2018.

Svedkyňa odpovedala na otázky môjho obhajcu, pričom uviedla, že vyšetrovateľka jej nevysvetlila, prečo ju päťkrát vypočúvali v prípravnom konaní, mala uchovanú komunikáciu medzi Riskom a ňou, túto odovzdala na políciu, odovzdala aj I. telefón. Pri výsluchu ukázala celú komunikáciu na telefóne, ktorú od nej požadoval vyšetrovateľ- ukázala aj svoj telefón. Svedkyňa si nepamätala, či táto dokumentácia o komunikácii s I. bola uchovaná v notebooku alebo na papieri. Nevie, či ju má doteraz. Ak si dobre pamätá, tak si to prefotila fotoaparátom, a to predložila vyšetrovateľovi. Môže byť, že mala niečo aj v listinnej podobe. Nevie, či mala niečo aj v notebooku. Poukazujem na to, že svedkyňa v priebehu krátkeho časového obdobia vypovedala na otázky môjho obhajcu rozdielne, keď spochybňovala svoju predchádzajúcu výpoveď. Táto skutočnosť spolu s menením výpovedí svedkyne v podstate pri každom jej výsluchu, či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní, odôvodňovalo jej vyšetrenie psychológom tak, ako to bolo navrhované obvineným a obhajcom v prípravnom konaní a aj po podaní obžaloby v návrhu na vykonanie dôkazov na hlavnom pojednávaní. Tomuto dôkaznému návrhu však nebolo vyhovené, čo považujem za chybu konania, ktoré rozsudku predchádzalo.

Svedkyňa ďalej odpovedala na otázky obhajcu, že I. jej sám povedal, aby nevolala políciu. Túto skutočnosť však svedkyňa neuviedla ani pri jednej zo svojich výpovedí v prípravnom konaní. Na prokuratúru prišli preto, že im to povedal vyšetrovateľ L.. I. sa rozprával s prokurátorkou, oni na neho čakali. Potom sa vyšetrovateľ s prokurátorkou na niečom dohodli a povedal, že budú poobede vypočutí. I. nešiel do školy v pondelok preto, lebo išiel vypovedať a bol kľúčový svedok, aj keď sa I. bránil, plakal a nechcel ísť v pondelok k otcovi, oni ho podľa rozhodnutia súdu museli dať, hovorila im to aj pani prokurátorka, že ho tam majú dať v pondelok poobede. I. v nedeľu prezreli, či nemá nejaké stopy na rukách, nemal žiadne, ona ponožky odložila. Vyšetrovateľka sa jej pýtala, že či ich má, ona povedala, že nevie, musela by ich pohľadať. Odložila ich a potom našla. Keď bola obhajcom prečítaná svedkyňa časť jej výpovede z 5.5.2020 na č.l. 628, vtedy na otázku vyšetrovateľa PZ, či má ešte ponožky, ktoré mal na sebe. v čase skutku I., a či ich vie priniesť na políciu, svedkyňa odpovedala, že nie, ponožky už dávno vyhodili, nakoľko ich od nich polícia nežiadala.

V tejto súvislosti poukazujem na to, že keď bol vypočúvaný ako svedok B. K. dňa 17.10.2019, tak okrem iných skutočností vypovedal, že všetku komunikáciu medzi maloletým I. B. a jeho manželkou v období od 1.2.2019 do 3.2.2019 majú uloženú v telefóne, v notebooku a samozrejme v listinnej forme, túto komunikáciu cez messenger poskytli aj orgánom činným v trestnom konaní, polícii aj prokuratúre v Brezne. Túto komunikáciu odovzdala manželka. Bola vytlačená na papieri formátu A4. Určitú časť komunikácie predložila manželka vyšetrovateľke pani M. (odfotené nohy v putách a nejaký popis pod tým), určitú časť komunikácie odovzdala dozorujúcemu prokurátorovi, meno nevie, vie, že to brala (tak si myslí), že to aj odovzdala. Ostatok komunikácie zo soboty a z nedele majú uloženú v mobile a v notebooku. Nie si je istý, či komunikáciu zo soboty a nedele manželka niekomu pre predkladala. Komunikáciu predloží. Poukazujem však na to, že vyšetrovateľka PZ túto ucelenú komunikáciu medzi maloletým I. B. a J. K. nezaistila ako dôkaz a svedok B. K. ju taktiež nepredložil.

Po zrušení pôvodného rozsudku súdu prvého stupňa bola na návrh prokurátorky vypočutá na hlavnom pojednávaní dňa 11.4.2025 ako svedkyňa J. K.. Z jej výpovede nevyplývali žiadne nové skutočnosti,

ktoré by neboli známe súdu prvého stupňa v pôvodnom konaní pred zrušením rozsudku odvolacím súdom, a na základe ktorých by ma mohol súd uznať za vinného zo skutku, pre ktorý bola na mňa podaná obžaloba. Je len logické, že svedkyňa žiadne nové skutočnosti súdu dovtedy neznáme ani uviesť nemohla, aj s prihliadnutím k tomu, že bola v prípravnom konaní viackrát vypočúvaná a bola vypočutá aj na hlavnom pojednávaní dňa 5.10.2022. K výpovedi tejto svedkyne som sa vyjadril, pričom obsah mojich vyjadrení je zaznamenaný v zápisnici o hlavnom pojednávaní a vyplýva z nich, že som nesúhlasil so skutočnosťami, ktoré uvádzala vo svojej výpovedi a uvádzal som konkrétne skutočnosti, ktoré výpovede svedkyne v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní spochybňovali.

Svedok B. K. bol vypočutý prvýkrát dňa 6.2.2019. Ku skutku, ktorý je predmetom trestného konania, vypovedal, že dňa 1.2.2019 I. k jeho otcovi odviezol na aute v určený čas súdnym rozhodnutím, kde si ho otec prevzal, bolo to v čase o 16.00 hod. Vrátil sa domov a v čase o 17.34 hod. mu manželka ukázala správu od I., v ktorej bola fotka I. s nohami v kovových putách s textom „on mi dal putá na nohy“, „aj ruky“. J. mu odpísala na správu ale ďalej komunikácia medzi nimi neprebíhala, lebo I. má so J. počas doby, kedy je s otcom, zákaz komunikovať. I. vyzdvihol pred bydliskom jeho otca dňa 3.2.2019 v čase o 17.00 hod. a do auta nasadol vystrašený. Začal sa s ním rozprávať a I. mu krátko rozpovedal, že keď ležal na gauči v obývačke v piatok, tak prišiel k nemu otec a bez slova mu na nohy založil putá a potom sa postavil za I. a vybral odniekiaľ druhé putá. chytil mu ľavú ruku, na ktorú mu ich nasadil a následne, ako sa I. snažil brániť, a druhú ruku odtiahol od tela, tak mu ju jeho otec chytil a pritiahol k telu a spýtal aj túto. Keď otec odišiel do kuchyne, využil to nato. aby urobil fotku s putami nôh a túto poslal jeho manželke. I. odhadol čas. počas ktorého bol spútaný, na cca 30 minút. Keď prišli domov, to isté. za jeho prítomnosti, zopakoval aj jeho manželke, ktorá na základe toho podala trestné oznámenie.

Poukazujem na to, že už táto prvá výpoveď svedka B. K. nie je zhodná s výpoveďou svedkyne J. K. z 5.2.2019.

Keď bol svedok B. K. vypočúvaný dňa 17.10.2019, vypovedal o komunikácii maloletého I. s jeho manželkou inak, ako pri výpovedi dňa 6.2.2019. Vypovedal, že s manželkou rozmýšľali, že či majú volať políciu, ale keď I. napísal, že mu už tie putá zložia a že sú už na ceste do Čadce, tak sa upokojili, nerobili paniku, pretože vedeli, že I. v nedeľu príde k nim. Ohľadom tejto časti výpovede svedka B. K. poukazujem na to, že nebola zabezpečená komunikácia medzi maloletým I. B. a J. K. tak, aby mohla byť vyhodnotená pravdivosť výpovede svedka B. K. ohľadom komunikácie medzi maloletým I. B. a svedkyňou J. K.. Na otázku môjho obhajcu, kto komunikáciu medzi maloletým a J. K. odovzdával, kedy, v akej forme a konkrétne komu z polície a z prokuratúry, svedok odpovedal, že ju predkladala jeho manželka, SMS komunikácia bola vytlačená na papieri formátu A4, určitú časť komunikácie predložila p. M. (odfotené nohy v putách a nejaký popis pod tým), určitú časť komunikácie odovzdala dozorujúcemu prokurátorovi, meno nevie, vie, že to brala, tak si myslí, že to odovzdala. Zvyšok komunikácie zo soboty a z nedele máju uloženú v mobile a notebooku a nie si je istý, či komunikáciu zo soboty a nedele niekomu predkladala. Komunikáciu predloží. Poukazujem na to, že svedok túto komunikáciu v priebehu konania nepredložil a táto nebola ani zaistená orgánmi činnými v trestnom konaní v prípravnom konaní ani v konaní pred súdom, čo považujem za chybu konania, ktoré predchádzalo rozsudku. Svedok priznal, že medzi rodinnými príslušníkmi a známymi majú ľudí, ktorí robia alebo robili na sociálke alebo na polícii a s nimi konzultovali, čo je najlepšie urobiť. Mená týchto ľudí odmietol uviesť. Na otázku obhajcu, či môže uviesť, z akého dôvodu, po tom. ako mal maloletý I. popísať zážitok s putami dňa 1.2.2019, o ktorom mu rozprával s tým, že k otcovi už viac nechcel ísť, bol ešte v pondelok dňa 4.2.2019 odovzdaný poobede jeho otcovi, svedok odpovedal, bolo to z dôvodu, ktorý im poradila polícia, keď bola manželka podať trestné oznámenie na pána B. a takisto im to poradila aj sociálka. aby ho manželka ešte na 3 hodiny dala k otcovi, aby on „ako nič netušil“, lebo už boli chystané nejaké právne úkony.

Svedok B. Q. bol vypočutý dňa 12.2.2020, kedy vypovedal, že dňa 17.10.2019 vo svojom výsluchu svedka okrem iného uviedol, že doloží SMS komunikáciu I. s jeho manželkou, po založení pút. Tá komunikácia bola, čítal ju, manželka mu nespomenula, že ju vymazala, lebo sa na ňu nemohla pozeráť. Toto on nevedel, lebo mu to zabudla povedať a z tohto dôvodu to pri výsluchu dňa 17.10.2019 uviedol. Na otázku obhajcu, či sa môže bližšie vyjadriť, kde bola uložená táto komunikácia medzi maloletým a jeho manželkou v období od 1.2.2019 do 3.2.2019 svedok odpovedal, že v manželkinom mobilom telefóne a fotka, ako bol I. spútaný v putách, vytlačili na papier A4 a priložili to do spisov k súdnemu pojednávaniu a myslí si, že má fotku v notebooku ako je Rišo spútaný v putách. Na ďalšiu otázku obhajcu, či sa vie vyjadriť, kedy jeho manželka komunikácie medzi ňou a maloletým v dňoch 1.2.2019 až 3.2.2019 vymazala, odpovedal, že nevie.

Pokiaľ ide o fotografiu nôh s putami, ktorá bola predložená J. K. dňa 5.2.2019, poukazujem na to, že z tejto fotografie nie je možné identifikovať osobu, teda že ide o nohy maloletého I. B., nie je možné zistiť, kedy bola fotografia vyhotovená a kde, čo potvrdil aj znalec T. E. V..

Svedok B. Q. bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 5.10.2022, kde svedok zotrval na tom, čo vypovedal v prípravnom konaní, ktorú však dopĺňal o skutočnosti, ktoré neuvádzal v prípravnom konaní, napríklad, že maloletý I. poslal v sobotu SMS alebo volal, že obžalovaný je opitý, a že sa mu dalo volať. Maloletý ukludňoval jeho manželku, že je v poriadku, vedel, aký je rozsudok civilného súdu, lebo je to inteligentný chlapec. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní je zrejmé, že výpoveď svedka B. K. nevyznieva presvedčivo a je zřejmý jeho pokus o vysvetľovanie skutočností, ktoré sa stali, s prihliadnutím k výpovediam jeho manželky a maloletého, rozpornými, pričom toto vysvetľovanie nevedlo k odstráneniu rozporov. Takéto výpovede svedkov, maloletého I. B., J. K. a B. K. mal súd hodnotiť v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov a v zmysle zásady „in dubio pro reo“, v prospech obžalovaného.

Súd prvého stupňa nehodnotil kriticky výpovede svedkov J. K. a B. K. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, pokiaľ ide o zmeny v ich výpovediach, a taktiež sa v odôvodnení rozsudku nevyšporiadal dôsledne s rozporom vo výpovediach maloletého I. B. pri podávaní trestného oznámenia, pri jeho výsluchu dňa 11.9.2019 a na hlavnom pojednávaní dňa 11.4.2025, tiež s rozporom vo výpovediach svedkov J. K., B. K. a maloletého, neskôr plnoletého - poškodeného I. B.. Prítom práve výpovede svedkov J. K. a B. K. majú ako nepriame dôkazy tvoriť spolu s výpoveďou poškodeného I. B., podľa vysloveného názoru súdom prvého stupňa, ucelenú reťaz dôkazov voči mne, na ktorých tento súd založil odsudzujúci rozsudok.

Za dôležitú, z hľadiska mojej obhajoby, považujem výpoveď svedkyne B. M. N., riaditeľky DD centra Q., ktorá bola vypočutá na hlavnom pojednávaní dňa 5.10.2022. Táto svedkyňa sa vyjadrovala k umiestneniu maloletého do zariadenia, ktorého bola riaditeľkou, k správaniu sa maloletého počas pobytu v detskom domove. Svedkyňa sa tiež vyjadrila k listu, ktorý napísala J. K. v rámci civilného konania, týkajúceho sa zverenia maloletého do jej starostlivosti. Pri výsluchu v prípravnom konaní som predložil písomné vyjadrenie B. M. N. ku skutočnostiam, ktoré uviedla ohľadom pobytu maloletého v Detskom domove Centrum Srdiečko J. K.. Z tohto vyjadrenia je zřejmé, že skutočnosti uvádzané J. K. sa nezakladali na pravde. Aj výpoveď tejto svedkyne len dokrešľuje to, že J. K. bola schopná využiť aj skutočnosti ňou tvrdené, ktoré sa však nezakladali na pravde, aby dosiahla zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti. Svedkyňa tiež poukázala vo svojej výpovedi na to, že kým bola riaditeľkou O. O. P. Q., sa jej nestalo, že by v sobotu došlo k odohraniu detí z domova, ako sa to stalo v prípade môjho syna. Svedkyňa sa tiež vyjadrila, ako prebiehal prevoz maloletého z kúpeľov Čiž do Detského domova centra Q.. Z výpovede svedkyne vyplýva, že maloletý bol v detskom domove len 11 dní, pričom svedkyňa uviedla, že mala zo stretnutí so J. K. a z vyjadrení maloletého pocit, že ho teta ovplyvňuje a manipuluje. Z výpovede tejto svedkyne je zřejmé, že maloletý bol pod silným vplyvom J. K. a bol ňou manipulovaný. Na hlavnom pojednávaní dňa 21.10.2022 bola podľa § 263 ods.1 Tr. por. prečítaná výpoveď svedkyne E. S., mojej bývalej priateľky, ktorá sa vyjadrovala k SMS správe, ktorá je založená v spise a k listu, ktorý napísal B. K. a ona ho len u notára podpísala. B. K. jej povedal, že list predloží sociálnej kuratele, a že to bude všetko, a že nebude ani vypočúvaná ako svedok. Na otázku môjho obhajcu, či ju informoval B. K., že tento jej list bude použitý do súdneho konania týkajúceho sa zverenia maloletého I. do osobnej starostlivosti J. K., svedkyňa povedala, že ju neinformoval a na ďalšiu otázku, či by s tým súhlasila, odpovedala, že určite nie. Svedkyňa na otázku môjho obhajcu, či bola svedkom nejakého nevhodného správania sa mňa voči môjmu synovi, odpovedala, že nie. nebola svedkom takéhoto správania. Svedkyňa tiež priznala, že keď sa so mnou rozišla, bola mesiac nahnevaná, a v tom hneve podpísala list. Aj z výpovede tejto svedkyne vyplýva, že J. K. a B. K. boli schopní urobiť čokoľvek, aby dosiahli, aby maloletý I. B. bol zverený do osobnej starostlivosti J. K.. Uvádzam túto skutočnosť z toho dôvodu, že súd prvého stupňa mal starostlivejšie hodnotiť výpovede svedkov J. K. a B. K. ako nepriame dôkazy aj s poukazom na listinné dôkazy, ktoré boli oboznámené na hlavnom pojednávaní, a ktoré sa týkali civilných konaní ohľadom zverenia maloletého I. B. do osobnej starostlivosti J. K., čo však neurobil. Pokiaľ ide o výsluchy znalca T. E. V. v prípravnom konaní a jeho znalecký posudok č. 4/2019 zo dňa 10.2.2019. k týmto dôkazom uvádzam nasledovné skutočnosti.

Znalec T. E. V. bol pribratý do konania uznesením vyšetrovateľa PZ ČVS: ORP-54/1-VYS-BR-2019 z 8.2.2019, pričom predmetom jeho znaleckého skúmania mal byť mobilný telefón, ktorý vydala J. K. dňa 4.2.2019 o 20.00 hod. Znalec mal zodpovedať celkom 5 otázok:

1. Zistiť, aká SIM karta je vložená v telefóne, a s akým telefónnym číslom
2. Zistiť, či bola s uvedeným mobilným telefónom nafotená fotografia, na ktorej je viditeľná časť ľudských častí v putách (napr. ruky, nohy), ak áno, kedy, teda. aký deň a o koľkej
3. Ak áno, vyhotoviť aj fotodokumentáciu
4. Zistiť, či bola táto vyhotovená fotografia zaslaná inej osobe, ak áno, na aké telefónne číslo, a s akým podtextom, kedy bola odoslaná a časovo určiť, o koľkej bola odoslaná

5. Či skúmaním na uvedenej fotografii neboli zistené nejaké zásahy do nej (jej vlastnosti), najmä pokus o zmenu dátumu, alebo času jej vyhotovenia.

Znalec na položené otázky odpovedal nasledovne. Na otázku č. 1 znalec odpovedal, že v mobilnom telefóne bola v čase skúmania SIM karta, ktorú identifikoval v tom zmysle, že vlastníkom mobilného telefónu, z ktorej vybral SIM kartu, bola J. K., ktorá používala telefónne číslo +XXX XXX XXX XXX.

Na otázku č. 2 znalec odpovedal tak, že fotografia obsahovo odpovedajúca popisu v otázke 2 bola identifikovaná v komunikačnom vlákne aplikácie Facebook Messenger s používateľom J. K. K., a to z dňa 1.2.2019.

Na otázku č. 3 znalec odpovedal, že dokumentácia bola vyhotovená tak, ako je to popísané v analytickej časti znaleckého posudku.

Na otázku č. 4 znalec odpovedal, že predmetný snímok nie je uložený ako fotografia, a teda nie je z neho možné vyťažiť tzv. exif data (metadáta - informácie o základných vlastnostiach fotografie) - čas vyhotovenia snímky je možný predpokladať na základe chronológie komunikácie - v čase medzi 16.25 hod. (čas uverejnenia odkazu s textom „Ahoj“) a 16.30 hod. (čas uverejnenia odkazu s textom „On mi dal putá na nohy“) dňa 1.2.2019.

V tejto súvislosti poukazujem na to, že v prípravnom konaní nebol zistený čas ani dátum vyhotovenia snímky nôh s putami. Pokiaľ znalec v znaleckom posudku uvádza, že je možné čas vyhotovenia snímky iba predpokladať na základe chronológie komunikácie, tento jeho predpoklad nie je možné považovať aj za dôkaz, na ktorom by mohol byť založený odsudzujúci rozsudok. Práve tým, že došlo zo strany vyšetrovateľa PZ k zneužitiu začínania trestného stíhania „vo veci“, nemohol som reagovať na otázky, ktoré boli uložené znalcovi v uznesení o jeho pribratí dňa 8.2.2019. Nemohol som tiež reagovať na to, že vyšetrovateľ PZ zaistil len mobilný telefón maloletého I. B., ktorý tento používal v čase skutku, a z ktorého mala byť poslaná fotografia nôh s putami a nezaistil aj mobilný telefón, ktorý používala v čase skutku svedkyňa J. K., za tým účelom, aby bolo možné porovnať čas, dátum a spôsob komunikácie medzi maloletým a J. K. v dňoch 1.2.2019 až 3.2.2019.

Keď bol znalec T. E. V. vypočúvaný dňa 12.2.2020, na otázky môjho obhajcu odpovedal, že je možné z komunikácie v aplikácii Facebook a Messenger odstrániť užívateľom jednotlivé správy bez akéhokoľvek záznamu o jej odstránení. Znalec potvrdil, že nebola zaistená a skúmaná aj komunikácia medzi maloletým I. B. a jeho tetou J. K. prostredníctvom SMS správ. Znalec taktiež potvrdil, že je možný postup tak, že sa vytvorí fotografia funkciou fotografovania v mobile, následne sa uloží táto fotografia do albumu fotografií galérie a potom v inú hodinu alebo deň túto fotografiu zaslať cez aplikáciu Facebook a Messenger a následne v albumu fotografií túto následne vymazať. Znalec taktiež odpovedal kladne na otázku, či sa dá poslať už skôr vyhotovená fotografia následne cez aplikáciu Facebook a Messenger s následným časovým odstupom. Na ďalšiu otázku obhajcu, či nemusí čas poslania fotografie cez Facebook Messenger zodpovedať času jej reálneho vyhotovenia, znalec odpovedal, že fotografia, ako objekt, nebola identifikovaná (z dôvodov, ktoré uviedol v odpovedi na otázku č. 4 v znaleckom posudku), a preto bolo možné, na základe zachytenej komunikácie vo Facebook Messenger. stanoviť len čas vloženia tejto fotografie do komunikačného vlákna. Na otázku obhajcu, či môže so 100 % istotou povedať, že fotografia nôh, na ktorých sú putá, ktorá je v jeho znaleckom posudku na strane 6, bola vyhotovená dňa 1.2.2019 v čase medzi 16.25 hod. a 16.30 hod., znalec odpovedal, že tak nemôže povedať.

Zo znaleckého posudku znalca T. E. V. a tiež z jeho výpovede možno vyvodiť záver, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by fotografia nôh, ktorá mala byť dňa 1.2.2019 odoslaná na mobilný telefón svedkyne J. K., bola skutočne vyhotovená v tento deň a v čase, keď sa mal nachádzať maloletý spolu so mnou v byte v Brezne.

Pokiaľ ide o znalca MUDr. B. F., tento bol vypočúvaný na hlavnom pojednávaní dňa 21.10.2022. Samosudca znalca poučil podľa § 144 ods. 1 Tr. por. a § 347 Tr. zák. s tým, aby podal odborné vyjadrenie. Keď som podal prostredníctvom svojho obhajcu dňa 28.9.2022 návrh na vykonanie dôkazov na hlavnom pojednávaní, navrhoval som, okrem iných dôkazov, ktoré mali byť vykonané na hlavnom pojednávaní, tiež vyžiadať odborné vyjadrenie od príslušného lekára - traumatológa, zamerané na skutočnosť, či by v prípade, že by boli maloletému nasadzované putá takým spôsobom, ako to uvádzal vo svojich výpovediach maloletý a ako sa po nasadení pút správal, nezanechali tieto putá na nohách a rukách maloletého žiadne zranenia, alebo by museli nejaké zanechať, a aké, a to s prihliadnutím na výpoveď maloletého I. B., ktorý vypovedal, akým spôsobom mu boli putá na ruky a nohy nasadené a tiež popisoval, aké pocity pritom mal v zmysle bolesti. Dňa 10.10.2022 som zaslal súdu prvého stupňa, na základe výzvy samosudcu, konkrétne otázky, ktoré by mal znalec, po oboznámení sa so spisovým materiálom, zodpovedať. Poukázal som aj na výpovede maloletého pri podávaní trestného oznámenia dňa 4.2.2019, a tiež, keď bol vypočúvaný ako svedok - poškodený dňa 11.9.2019. Tiež som žiadal, aby

sa znalec oboznámil s fotografiami pút, a to jednak pút založených na nohách tak, ako boli zachytené na fotografii, ktorú predložila svedkyňa J. K. po podaní trestného oznámenia, a tiež pút, ktoré boli vyfotografované pri preverke výpovede na mieste dňa 14.2.2019.

Znalec B. B. F. na otázky obhajcu odpovedal tak, že sa nevie objektívne vyjadriť k otázke obhajcu, či by v prípade, že by boli maloletému nasadzované putá takým spôsobom, ako to uvádzal vo svojich výpovediach maloletý, a ako sa pri nasadzovaní pút a po ich nasadení správal, nezanechali tieto putách na nohách a rukách maloletého žiadne stopy, alebo by museli nejaké zanechať. Znalec vypovedal, že sa nevie objektívne vyjadriť k tejto otázke, pretože nemal k dispozícii zdravotnú dokumentáciu, len nahliadol do spisového materiálu. Znalec vypovedal, že nevie, akej telesnej konštitúcie je chlapec, či skôr detskej alebo dospeljej. Znalec nevie, o aké putá išlo, či boli plastové alebo kovové, štandardné. Znalec sa vyjadruje len v hypotetickej rovine, že pokiaľ by išlo o štandardné putá - policajné putá, tieto sa dajú nasadiť tak, že sa podľa ruky dá prispôbiť veľkosť, ktorá sa prispôsobuje, a tieto by potom nemali tlačiť. Chlapec vypovedal, že mal na stranách voľný priestor, takže by putá nemuseli spôsobiť bolesť, aj keď ich mal nasadené, tiež nemuseli spôsobiť pomliaždenia - modriny. Na rukách putá znalec nevidel. On si bol kvôli tomu zapožičať štandardné hladké putá, ktoré po založení spravia priestor, ktorý nespôsobí zranenia. Po ich sňatí do polhodiny tam vznikli otlaky, ale tieto zmizli po 10 minútach. Znalec priznal, že on netvrdil, že videl spis, že videl len otázky. Tiež uviedol, že pokožka 12 ročného dieťaťa sa správa pri poraneniach ako pokožka dospelého, nie ako malého dieťaťa, keď je pokožka citlivejšia na poranenie. Aj na otázky prokurátorky, ktoré predložila v písomnej forme, znalec odpovedal len hypoteticky, bez znalosti spisu.

Poukazujem na ustanovenie § 141 ods.4 Tr. por.. podľa ktorého, ak to okolnosti prípadu vyžadujú, tomu, kto spracováva odborné vyjadrenie sa umožní, aby sa v potrebnom rozsahu oboznámil s obsahom spisu, najmä s vykonanými dôkazmi. Na jeho návrh možno tiež vykonať dôkazy, ktoré potrebuje na účely podania odborného vyjadrenia.

Predmetné ustanovenie upravuje v základnom rámci oprávnenia toho, kto spracováva odborné vyjadrenie, primárne vo vzťahu k oboznámeniu sa so skutočnosťami, ktoré sú potrebné pre vypracovanie úplného a jasného odborného vyjadrenia. V prvom rade, osobe spracovávajúcej odborné vyjadrenia, prináleží oprávnenie oboznámiť sa v potrebnom rozsahu s obsahom spisu, resp. jej relevantnou časťou, najmä s vykonanými dôkazmi. Uvedené oprávnenie je limitované tým, že okolnosti prípadu si to vyžadujú a odborné vyjadrenie nie je možné vypracovať komplexne bez oboznámenia sa s obsahom spisu v potrebnom rozsahu. Predmetné posúdenie, či si to okolnosti prípadu vyžadujú, bude zrejme na posúdení orgánu, ktorý vykonanie úkonu odbornej činnosti vyžiadal, v úzkej kooperácii so subjektom, ktorý bol na vykonanie daného úkonu vyžiadaný. V mojej trestnej veci si okolnosti prípadu a dôkazná situácia vyžadovali, aby sa znalec oboznámil minimálne s tými časťami spisu, ktoré obsahovali, či už výpovede svedkov alebo listinné dôkazy, zaoberajúce sa okolnosťami, za ktorých mali byť nasadené putá maloletému. To, že znalec túto možnosť nevyužil, sa následne premietlo do toho, akým spôsobom odpovedal na hlavnom pojednávaní na otázky môjho obhajcu a prokurátora, keď odpovede znalca na položené otázky vzbudzujú pochybnosti a nemožno ich použiť ako dôkaz, na ktorom by mohlo byť založené moje odsúdenie. Poukazujem na to, že neboli zabezpečené orgánmi činnými v trestnom konaní putá, ktoré mali byť založené na nohy a ruky maloletého, čo považujem za chybu konania, ktoré rozsudku predchádzalo. Zostala tak nezodpovedaná otázka, či by v prípade založenia pút na ruky a nohy maloletého spôsobom, ako o tom vypovedal maloletý, tieto zanechali alebo nezanechali na tele maloletého nejaké stopy. Tiež nebola vykonaná rekonštrukcia a v rámci nej vyšetrovací pokus ohľadom preverky výpovede maloletého I. B., hoci tieto vyšetrovacie úkony boli obhajobou navrhované v prípravnom konaní. Považujem to za chybu konania, ktoré rozsudku predchádzalo.

Súd prvého stupňa uvádza v odôvodnení napadnutého rozsudku, že čo sa týka fotografie rúk a nôh s putami (poukazu jem na to, že v spise sa nenachádza fotografia rúk s putami), tento dôkaz bral súd v rozsudku, ktorý bol odvolacím súdom zrušený, len podporne, keďže z neho nie je jednoznačne zrejmé, že ide o osobu poškodeného, pretože nevidno tvár tejto osoby, rovnako bral s určitou rezervou predloženie ponožiek, ktoré majú údajne patriť poškodenému a mal ich mať poškodený na uvedenej fotografii.

V napadnutom rozsudku však už súd po osobnom vypočutí poškodeného konštatuje, že relevancia tohto dôkazu sa zvýšila, pretože tento po nahliadnutí do fotografie uviedol, že sú to jeho nohy, jeho ponožky a nohy má na deke, ktorá je na sedačke a ešte tam videl televízor. Súd tak uvádza napriek tomu, že neboli vykonané ani po zrušení rozsudku odvolacím súdom, žiadne také dôkazy, o ktoré by mohol súd tento svoj záver oprieť. S takýmito závermi súdu nemôžem súhlasiť, nakoľko pokiaľ nemal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že na fotografii sa nachádzajú nohy maloletého s putami, a taktiež nemal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že tieto predložené ponožky sú na nohách maloletého, pričom

podotýkam, že v spise sa nenachádza žiaden dôkaz o tom, kedy a kde bola táto fotografia vyhotovená, nemôže túto fotografiu považovať za dôkaz, ktorý by mohol slúžiť na moje odsúdenie.

Pokiaľ súd prvého stupňa považoval za rozhodujúci dôkaz pre moje odsúdenie výpoveď maloletého I. B., poukazujem na to, že túto výpoveď nehodnotil objektívne s ďalšími dôkazmi, ktoré boli vykonané v priebehu prípravného konania a na hlavnom pojednávaní. Z výpovede maloletého I. B. tak, ako je zachytená v zápisnici o trestnom oznámení zo dňa 4.2.2019, okrem iných skutočností, vyplýva to, že keď mu mali byť založené putá, tak kričal na mňa, aby som mu ich dal dole, a že ja som na neho kričal, že aby bol ticho, pričom vtedy som sa mal nachádzať v inej miestnosti ako maloletý, pričom som mal kričať tak veľmi, že to malo byť na celý činžiak.

Keď bola dňa 24.10.2019 vypočutá ako svedkyňa M. R., ktorej výpoveď bola prečítaná na hlavnom pojednávaní dňa 21.10.2022, vypovedala, že býva v H. na ulici 9. mája č. 48 na treťom poschodí, pričom jej byt sa nachádza pod bytom, v ktorom som v tom čase býval ja. Svedkyňa vypovedala, že dňa 1.2.2019 po 16.00 hod. musela byť doma, nakoľko každý deň chodí do kostola okolo 17.10 hod. Na otázku môjho obhajcu, že keď bola doma dňa 1.2.2019 v čase od 16.00 do 17.00 hod., či počula z môjho bytu nejaké neobvyklé zvuky, kriky, ktoré by upútali jej pozornosť, odpovedala, že nepočula. Svedkyňa sa vyjadrovala k mojej osobe, k správaniu voči môjmu synovi a celkovo, ako ma vnímala ako suseda. Výpoveď tejto svedkyne nepotvrdila to, čo o mne vypovedala svedkyňa J. K., ktorá ma počas celého trestného konania, ako aj v civilných konaniach ohľadom starostlivosti o maloletého I. B. opisovala len v negatívnej rovine. Nemôžem súhlasiť s tým, čo uvádza súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku, že listinné dôkazy z civilných konaní a z Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Brezno tak, ako som tieto navrhol oboznámiť na hlavnom pojednávaní, týkajúce sa starostlivosti o maloletého I. B., nemajú pre rozhodnutie súdu v mojej trestnej veci význam. Vykonanie týchto dôkazov som navrhol aj z toho dôvodu, aby si súd prvého stupňa urobil obraz o tom, čo všetko bola schopná urobiť J. K., aby dosiahla zverenie maloletého I. B. do jej starostlivosti, ako sa maloletý I. B. vyjadroval pri výsluchu v civilnom konaní, ako prebiehalo jeho stretnutie so mnou na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny Brezno.

Krajský súd v Trenčíne vo svojom uznesení, ktorým zrušil dňa 26.9.2024 napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, tiež uviedol, že v súvislosti so záverom okresného súdu prezentovaným v odôvodnení napadnutého rozsudku o dôveryhodnosti výpovede poškodeného, okresný súd ponechal bez povšimnutia informácie, ktoré vyplynuli z písomného odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 8P/244/2017-311 zo dňa 26.7.2018. Na strane 25 až 27 odôvodnenia sú uvádzané skutočnosti vyvolávajúce vážne podozrenie, že vzťah poškodeného ku mne sa začal zhoršovať pod možným vplyvom svedkyne Švantnerovej, u ktorej poškodený začal bývať. Podľa názoru odvolacieho súdu, ide o tak významné informácie, ktoré v spojení s ostatnými skutočnosťami môžu mať zásadný vplyv na hodnotenie výpovede poškodeného aj svedkyne J. K., ktorej vzťah ku mne možno podľa obsahu trestného spisu označiť za konfliktný. Súd prvého stupňa na tento vyslovený názor krajského súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nereagoval, nechal ho úplne bez povšimnutia, neriadil sa ním, hoci tak bol povinný urobiť a považoval výpovede svedka - poškodeného I. B. a svedkyne J. K. za pravdivé.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zistiteľné, prečo nepovažoval súd prvého stupňa za vierohodné moje výpovede v prípravnom konaní a na hlavných pojednávaniach, a ako sa vysporiadal s mojou obhajobou. Z tohto pohľadu je jeho rozsudok nepreskúmateľný, čo ho robí nezákonným.

Ak je nezákonný z dôvodov uvádzaných vyššie výrok o vine, je nezákonný aj výrok o uloženom mi treste. Súd prvého stupňa odôvodnil uložený mi trest len všeobecne tým, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u mňa na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd prvého stupňa prakticky len odcitoval ustanovenie § 34 ods.4 Tr. zák.

Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, prečo je nutné na mňa, v prípade uznania viny, pôsobiť výchovne trestom odňatia slobody s určenou skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov.

Podľa § 50 Tr. zák. pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na 1 rok až 5 rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku...

Súd prvého stupňa mi uložil skúšobnú dobu síce oproti pôvodnému rozsudku zníženú o 1 rok, ale aj tak neprimerane dlhú, aj s prihliadnutím na čas, ktorý uplynul odo dňa, keď sa mal skutok stať, čo je už viac ako 6 rokov. Vôbec bližšie nezdôvodnil, prečo mi uložil takýto druh trestu, ktorý je v systéme trestov uvedených v § 32 Tr. zák. trestom najprísnejším. Skúšobná doba má slúžiť na výchovný vplyv na páchatel'a, ak je to potrebné. Poukazujem na to, že skutok sa mal stať dňa 1.2.2019. Súd prvého stupňa vyhlásil odsudzujúci rozsudok dňa 1.4.2025. V tomto období som sa nedopustil žiadneho trestného činu. Som toho názoru, že s prihliadnutím na moju bezúhonnosť pred 1.2.2019 ako aj po tomto dátume, je

určená skúšobná doba neprimerane prísna. Súd pri rozhodovaní o tom, aká dlhá skúšobná doba mi má byť uložená, starostlivo nevyhodnotil základné zásady pre ukládanie trestov.

Poukazujem na ustanovenie § 34 ods.1 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.3 Tr. zák.. trest má postihovať iba páchatela lak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods.4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, a jeho správanie po spáchaní trestného činu... ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu...

Súd prvého stupňa sa týmito zásadami dôsledne neriadil.

Dôkazmi vykonanými na hlavných pojednávaniach pred zrušením rozsudku súdu prvého stupňa odvolacím súdom, ani po jeho zrušení, nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý som trestne stíhaný, a pre ktorý bola na mňa podaná obžaloba, preto bol daný zákonný dôvod na oslobodenie ma spod obžaloby.

Navrhujem, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5Tv/4/2022 zo dňa 11.4.2025 v celom rozsahu a oslobodil ma spod obžaloby, prípadne po zrušení napadnutého rozsudku vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie.“

Ku dňu konania verejného zasadnutia krajský súd neobdržal vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie o odvolaní podľa § 316 ods. 1 a ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania obžalovaného podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obhajoby nie je dôvodné.

Pred tým ako odvolací súd pristúpi k samotnému preskúmaniu správnosti výrokov napadnutého rozsudku považuje za potrebné uviesť, že napadnutý rozsudok predstavuje v poradí druhé rozhodnutie okresného súdu v tej istej trestnej veci. Uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 3Tov/2/2023 zo dňa 26.9.2024 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Tv/4/2022 zo dňa 9.11.2022 a vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Z písomného odôvodnenia odvolania obžalovaného vyplýva, že obhajoba namietala viaceré procesné pochybenia, správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov v rozpore s § 2 ods. 12 Tr. poriadku a v rozpore so zásadou v pochybnostiach prospieť obžalovaného, keď okresný súd nezohľadnil skutočnosti v prospech obžalovaného a nevysporiadal sa so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie a ani s obranou obžalovaného. Obhajoba ďalej považovala uloženie skúšobnú dobu za neprimerane prísnu. Z uvedených dôvodov, ktoré odvolací súd vecne vyhodnotil ako odvolacie dôvody v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), b) a e) Tr. poriadku, sa obhajoba domáhala zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia obžalovaného spod obžaloby pre nepreukázanie, že sa stal obžalobný skutok.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obhajoby napadnutého rozsudku okresného súdu, odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu existenciu procesných chýb namietaných obhajobou, ale ani existenciu ostatných procesných chýb, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd nepovažuje za podstatnú námietku, podľa ktorej trestné konanie nemalo byť začaté vydaním veci (zaistením mobilu poškodeného). V deň vydania veci, t.j. 4.2.2019 boli súčasne podané trestné oznámenia, ktoré sami osebe odôvodňovali začať trestné konanie vo veci samej v súlade s § 199 ods. 1 Tr. poriadku.

Ak obhajoba namietala nevznesenie obvinenia súčasne so začatím trestného konania, v dôsledku čoho malo byť porušené právo obžalovaného na obhajobu, odvolací súd uvádza, že všetky podstatné dôkazy, na ktorých okresný súd založil svoj odsudzujúci rozsudok, boli nielen vykonané, resp. zopakované po vznesení obvinenia, ale aj na hlavnom pojednávaní v prítomnosti obžalovaného alebo jeho obhajcu, ktorí tak mali zachovanú možnosť vyjadriť sa ku všetkým podstatným dôkazom a skutočnostiam, ktoré sa kládli obžalovanému za vinu. Z uvedeného vyplýva, že rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli na hlavnom pojednávaní vykonané kontradiktórnym spôsobom. K námietke o prerušení záverečnej reči obžalovaného a jeho obhajcu zo strany okresného súdu odvolací súd uvádza, že konajúci súd je oprávnený v rámci hospodárnosti konania zasiahnuť a prerušiť záverečné reči (na rozdiel od práva záverečnej reči obžalovaného), ktoré sa vymykajú z predmetu konania, resp. ide o opakovanie tých istých argumentov alebo ide o argumenty nepodstatné pre rozhodnutie vo veci. Preto odvolací súd nezistil žiadne namietané pochybenie v procesnom postupe okresného súdu v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku, ktoré by malo za následok namietané porušenie zásady rovnosti strán, práva obžalovaného na obhajobu, resp. spravodlivý súdny proces, alebo zásady zákonnosti v konaní pred okresným súdom.

V súvislosti s odvolaním obžalovaného namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k správne mu záveru, podľa ktorého výsledky dokazovania spoľahlivo preukázali vinu obžalovaného. Okresný súd svoje skutkové zistenia o vine obžalovaného oprel o jediný priamy dôkaz, ktorým je usvedčujúca výpoveď poškodeného syna – I. B.. Po preskúmaní obsahu trestného spisu a obsahu napadnutého rozsudku ani odvolací súd nezistil žiaden dôvod, ktorý by vyvolával pochybnosti o pravdivosti a vierohodnosti výpovede poškodeného, ktorá bola podporená radou ďalších nepriamych dôkazov vykonaných pred okresným súdom, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Verziu poškodeného, ktorý zotrval na svojich usvedčujúcich tvrdeniach aj po vrátení veci na ďalšie konanie už ako dospelý, podporuje nielen výpoveď jeho tety, svedkyne J. K. a jej manžela svedka B. K., ale aj znalecké posudky od súdneho znalca T. E. V. a A. B. N. a na hlavnom pojednávaní oboznámená fotodokumentácia.

Z výpovede svedkov J. K. a B. K. vyplynulo, že o skutočnostiach, ktoré sú súčasťou skutkovej vety napadnutého rozsudku, sa dozvedeli od synovca, či už v rámci internetovej komunikácie cez Facebook Messenger alebo osobne. Tiež spoľahlivo vysvetlili prečo podávali trestné oznámenie až s odstupom pár

dní. Po preskúmaní ich svedeckých výpovedí ako aj výpovede poškodeného pritom odvolací súd nezistil také rozpory medzi ich výpoveďami, ktoré by mohli vyvolávať dôvodné pochybnosti o vine obžalovaného. Pokiaľ v tejto súvislosti obhajoba poukazovala na výpoveď poškodeného v trestnom oznámení, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že trestné oznámenie nepredstavuje dôkaz použiteľný v trestnom konaní, keďže sa jedna o dôkaz vykonaný a zabezpečený ešte pred jeho začatím a ktorý slúži len ako podklad pre začatie trestného konania.

Ako nepodstatnú odvolací súd vyhodnotil námietku týkajúcu sa neúčasti v konaní ustanovenej súdnej znalkyne A. B. N. na výsluchu poškodeného 11.9.2019, ktorého sa však zúčastnila iná, v tom čase dosiahnuteľná psychologička. Treba tiež uviesť, že účasť psychológa pri výsluchu osoby mladšej ako 18, resp. 14 rokov sa v zmysle ustanovenia § 135 Tr. poriadku vyžaduje len za účelom zabezpečenia riadneho spôsobu vedenia výsluchu takéhoto svedka. V konečnom dôsledku bol poškodený opätovne k veci vypočutý na hlavnom pojednávaní kontradiktórnym spôsobom v záujme zachovania práva obžalovaného na obhajobu (možnosť konfrontovať poškodeného a spochybníť jeho výpoveď, resp. vierohodnosť).

V prospech poškodeného svedčia aj odborné závery znaleckého posudku vypracovaného súdnou znalkyňou z odboru zdravotníctva, psychológia detí PhDr. B. N.. Súdna znalkyňa aj počas výpovede na hlavnom pojednávaní zotrvala na svojich zisteniach, že kompletne vymyslenie skutku maloletým môže vylúčiť, rovnako i fantazijné sklony poškodeného, aj napriek jeho výrazne negatívnej vzťahu k otcovi – obžalovanému, zníženým pamäťovým schopnostiam poškodeného, ktorý bol vysoko ovplyvniteľný tetou, ktorú si mohol emocionálne zamieňať s nebohou matkou. Pokiaľ sa obhajoba z týchto dôvodov snažila spochybníť vierohodnosť výpovede poškodeného alebo svedkyne J. K., odvolací súd musí čiastočne prisvedčiť obhajobe, že poškodený bol ovplyvniteľný a aj ovplyvnený svojou tetou, ktorá rovnako ako poškodený mali negatívny vzťah k obžalovanému. Svedčí o tom spôsob akým sa poškodený vyjadroval na adresu svojho otca, keď používal slová, ktoré nezodpovedali v tom čase jeho veku a ktoré v zhode s názorom súdnej znalkyne musel odpozorovať od jeho tety – svedkyne J. K.. Uvedené zistenia o negatívnej vzťahu tak poškodeného ako aj svedkyne k obžalovanému však podľa názoru odvolacieho súdu aj vzhľadom na ostatné vykonané nepriame dôkazy nemali žiaden podstatný vplyv a nezakladali dôvodné pochybnosti o vierohodnosti vzeť poškodeného, že sa skutok stal a spáchal ho obžalovaný. Pri hodnotení výpovede poškodeného a jeho tety, svedkyne J. K., nemožno vylúčiť, že svedkyňa J. K. do svojej výpovedí premietla svoj negatívny vzťah k obžalovanému, ktorého sa snažila vykresliť v horšom svetle ako v skutočnosti mohol byť, pričom ale táto okolnosť nie je podľa odvolacieho súdu dostatočným dôvodom pochybovať o pravdivosti usvedčujúcej výpovede poškodeného a domnievať sa, že by poškodený pod vplyvom svojej tety nevypovedal pravdu, že obžalovaný spáchal skutok, z ktorého spáchania ho okresný súd uznal vinným. Nemožno tiež opomenúť, že výpovede svedkov Švantnerových netrpeli žiadnymi zásadnými či už vnútornými alebo vzájomnými rozporami, pričom predstavovali „len“ dva dôkazy z radu ďalších nepriamych dôkazov na podporu vierohodnosti poškodeného, ale aj na vykreslenie celkovej rodinnej situácie z ich pohľadu.

Významným nepriamym dôkazom v prospech poškodeného je aj znalecký posudok súdneho znalca z odboru elektrotechnika T. E. V.. Pri hodnotení jeho odborných záverov nemožno vychádzať len zo skutočností v prospech obžalovaného, na ktoré poukázala obhajoba v odôvodnení odvolania, ale zistenia súdneho znalca treba posúdiť vo vzájomných súvislostiach s ohľadom na všetko, čo vzišlo z jeho znaleckého skúmania. Preto aj výpoveď súdneho znalca v časti, kde pripustil, že nemožno s istotou potvrdiť vytvorenie fotografie na č. l. 15 (a 550a) trestného spisu, na ktorej sú zachytené nohy s nasadenými putami, v čase skutku, ale len čas jej vloženia do komunikačného vlákna medzi poškodeným a svedkyňou J. K., automaticky neznamená nepoužiteľnosť tejto fotografie ako nepriameho dôkazu v prospech poškodeného. Podľa ďalších odborných záverov súdneho znalca analýzou mobilu poškodeného neboli preukázané vymazané fotografie z tohto mobilu, ktorý ani nebol v dohľadnej dobe resetovaný do výrobného nastavenia. Na základe uvedeného možno podľa názoru odvolacieho súdu rozumne vylúčiť obranu obžalovaného, že poškodený už skôr vyhotovenú fotografiu vložil do komunikácie so svedkyňou J. K. a potom ju z pamäti svojho mobilu vymazal. Ako najpravdepodobnejšia sa preto javí v trestnom konaní spomenutá verzia, podľa ktorej bola sporná fotografia vyhotovená funkciou fotoaparátu priamo v aplikácii Facebook Messenger a vložená do spomenutej komunikácie.

Odborné závery súdneho znalca T. E. V. nespochybňujú ani výsledky medzinárodnej právnej pomoci adresovanej spoločnosti FACEBOOK v Spojených štátoch Amerických. Dožiadaná spoločnosť

v odpovedi oznámila, že neregistruje žiadnu komunikáciu medzi poškodeným a svedkyňou J. K. v čase skutku. Aj napriek uvedenej odpovedi okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu správne vychádzal zo znaleckého posudku T. E. V. ako dôkazu na podporu tvrdení poškodeného, ktorý fyzicky forenzne analyzoval mobil poškodeného a dospel k odborným zisteniam o pravosti spornej fotografie a usvedčujúcej komunikácie medzi poškodeným a svedkyňou J. K., ktorá nebola žiadnym spôsobom pozmenená, a umožnila tak ustáliť čas skutku. Naproti tomu výsledky medzinárodnej právnej pomoci nepriniesli informácie ani v prospech ani v neprospech obžalovaného, ktoré by mohli byť použité pri rozhodovaní o vine obžalovaného.

V súvislosti s námietkou obhajoby, že sporná fotografia z č.l. 15 spisu nezobrazuje nohy poškodeného, treba poukázať na tú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde okresný súd predmetnú fotografiu oprávnené dáva do súvislosti s fotografiou na č. l. 46, poradové číslo 6, ktorá bola zákonným spôsobom vyhotovená počas previerky výpovede obžalovaného na mieste činu (byť obžalovaného na 4. poschodí na D. X. B. G. H.) zrealizovanej v súlade s § 158 Tr. poriadku. Na fotografii č. 6 je totiž zachytené vybavenie bytu obžalovaného zhodné s fotografiou na č. l. 15 spisu, čo len potvrdzuje tvrdenie poškodeného o jej vyhotovení v čase a na mieste skutku v zmysle skutkovej vety napadnutého rozsudku.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poskytol postačujúce odpovede a vysvetlenie aj na nedostatok, ktorý mu vytkol odvolací súd v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení ohľadom neporovnania pút založených na nohách poškodeného s putami nájdenými v byte obžalovaného. V zhode s názorom okresného súdu rozdiely medzi putami naozaj mohli byť spôsobené rozdielnymi podmienkami, za ktorých boli fotografie vyhotovené, na objasnenie ktorých vzhľadom na zhodnosť pút v ich podstatných znakoch sa nevyžadujú ďalšie dôkazy.

Pokiaľ obhajoba ďalej namietala nevyšetrenie svedkyne J. K. súdnym psychológom v konaní pred okresným súdom, odvolací súd nemá čo vytknúť okresnému súdu, že takto postupoval, keďže negatívny vzťah menovanej svedkyne k obžalovanému podľa skoršieho vysvetlenia nemal žiaden vplyv na vierohodnosť výpovede poškodeného, ktorá bola podporená radou ďalších nepriamych dôkazov.

Vzhľadom na skôr prezentované úvahy odvolacieho súdu, ktorý sa stotožnil s výsledkami dokazovania vykonanými na hlavnom pojednávaní ako postačujúcimi na spravodlivé rozhodnutie o vine obžalovaného, odvolací súd námietku o nezabezpečení celej komunikácie medzi poškodeným a svedkyňou J. K. okresným súdom nepovažoval za podstatnú pre rozhodnutie vo veci. Obdobne ani výpovede svedkýň B. M. N., riaditeľky DD centra Q. a p. O., susedky obžalovaného, nepriniesli žiadne nové skutočnosti významné pre rozhodnutie vo veci, resp. ktoré by neboli zistiteľné z iných vykonaných dôkazov. Pokiaľ ide o výpoveď bývalej priateľky obžalovaného, svedkyne S., jej výpoveď okresný súd ani nepoužil ako dôkaz na zistenie skutočností podstatných pre ustálenie skutkového stavu. Okolnosti významné pre rozhodnutie nevyplynuli ani zo znaleckého posudku B. F.. Navyše vzhľadom na výpovede svedkov Švantnerových nebolo sporu, že poškodený nemal na rukách a nohách stopy po putách.

Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k jednoznačnému presvedčeniu, že skutkové závery okresného súdu o dôveryhodnosti poškodeného a jeho usvedčujúcej výpovede majú plnú oporu v dôkazoch vykonaných a vyhodnotených na hlavnom pojednávaní.

S poukazom na uvedené odvolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o obžalovanom namietanom porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. poriadku okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a ani o porušení zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ z dôvodu nesprávne alebo neúplne zisteného skutkového stavu veci. Okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy, na podklade ktorých bez dôvodných pochybností ustálil a objasnil všetky skutočnosti významné pre rozhodnutie o vine obžalovaného, ktorého obrana bola preukázaná ako účelová a nedôvodná. Zistenia prezentované okresným súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku preto podľa názoru odvolacieho súdu majú plnú oporu vo vykonanom dokazovaní a jednoznačne svedčia o vine obžalovaného.

Na rozdiel od názoru obhajoby má odvolací súd za to, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne a komplexne vysporiadal s obranou obžalovaného a so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie o vine bez ohľadu či svedčili v prospech alebo neprospech obžalovaného a dal riadne odpovede, prečo nedospel ku konkrétnym záverom, vyvodenia ktorých sa domáhala obhajoba

v podanom odvolaní. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že nie je povinnosťou okresného súdu hodnotiť dôkazy podľa subjektívnych očakávaní a predstáv obhajoby.

Preto odvolací súd berúc do úvahy skutočnosti tak v prospech ako aj v neprospech obžalovaného sa nestotožnil s názorom obhajoby o danosti namietaných nedostatkov odôvodňujúcich zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku.

Pokiaľ ide o správnosť výroku o uložení treste odňatia slobody odvolací súd sa nestotožnil s námietkou obhajoby o neprimeranej prísnosti uloženého podmieneného trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku s poukazom na príliš dlhé trvanie skúšobnej doby. V prípade uloženia podmieneného trestu odňatia slobody rozhodujúcu úlohu z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu zohráva skúšobná doba, ktorá z tohto dôvodu by nemala byť kratšia ako výmera samotného trestu. V preskúvanom prípade tiež odvolací súd nezistil také výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali opačný postup.

Na podklade odvolania obžalovaného odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších vád, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preskúmaním napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu vád napadnutého rozsudku uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

2   3Tov/1/2025

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.